

Dansk udgave

Retsforskrifter

 51. årgang
 3. december 2008

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1193/2008 af 1. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told** 1
 Kommissionens forordning (EF) nr. 1194/2008 af 2. december 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 16
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1195/2008 af 2. december 2008 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er optaget i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Scottish Farmed Salmon (BGB))** 18
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1196/2008 af 2. december 2008 om fastsættelse for perioden 2008/09 af koefficienter for korn, der eksporteres i form af Scotch whisky** 20
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1197/2008 af 1. december 2008 om forbud mod fiskeri efter kulmule i EF-farvande i II a og IV fra fartøjer, der fører nederlandsk flag** 22
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1198/2008 af 1. december 2008 om forbud mod fiskeri efter hellefisk i NAFO-afsnit 3 LMNO fra fartøjer, der fører estisk flag** 24
 Kommissionens forordning (EF) nr. 1199/2008 af 2. december 2008 om udstedelse af importlicenser for hvidløg i delperioden 1. marts til 31. maj 2009 26
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1200/2008 af 2. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1186/2008 om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 1. december 2008 28

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/102/EF af 19. november 2008 om ændring af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle, for så vidt angår udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen** 31
 - ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaueet for søfartserhverv (omarbejdning) ⁽¹⁾** 33
-

- II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2008/899/EF:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 2. december 2008 om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina** 62
-

- III *Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union*

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

- ★ **Rådets fælles aktion 2008/900/FUSP af 2. december 2008 om ændring af fælles aktion 2008/107/FUSP om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Centralasien** 65
 - ★ **Rådets afgørelse 2008/901/FUSP af 2. december 2008 om en uafhængig international undersøgelsesmission vedrørende konflikten i Georgien** 66
-

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1193/2008

af 1. december 2008

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Den 4. september 2007 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse ⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import til Fællesskabet af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Den 3. juni 2008 indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 488/2008 ⁽³⁾ (»forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på import af citronsyre med oprindelse i Kina.
- (2) Det skal bemærkes, at proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet af European Chemical Industry Council (CEFIC) (»klageren«) på vegne af en producent, som tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 25 %, af den samlede produktion af citronsyre i Fællesskabet.

- (3) Som anført i betragtning 14 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skadeperioden fra 1. juli 2006 til 30. juni 2007 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Hvad angår de relevante tendenser for skadesvurderingen, undersøgte Kommissionen oplysninger for perioden fra 1. januar 2004 til udgangen af UP (»den betragtede periode«).

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (4) Efter indførelsen af midlertidig antidumpingtold på importen af citronsyre med oprindelse i Kina indsendte en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt.
- (5) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Kommissionen udvidede navnlig sin undersøgelse vedrørende Fællesskabets interesser. I denne forbindelse blev der efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger aflagt et yderligere kontrolbesøg hos følgende bruger af citronsyre i Den Europæiske Union:

— Reckitt-Benckiser Corporate Services Ltd, Slough, UK og Nowy Dwor, Polen.

Derudover blev der, som nærmere forklaret i betragtning 11, aflagt kontrolbesøg hos følgende eksporterende producenter:

— Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd (»Laiwu Taihe«), Laiwu City, Shandong Province

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 205 af 4.9.2007, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 143 af 3.6.2008, s. 13.

— Weifang Ensign Industry Co. Ltd («Weifang Ensign»),
Changle City, Shandong Province.

- (6) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkte at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af citronsyre med oprindelse i Kina, og at der foretages en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de offentliggjorte oplysninger.
- (7) Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og undersøgelsesresultaterne er, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed.

C. INDLEDNING AF DENNE SAG, DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (8) En af de eksporterende producenter fremførte på ny, at den offentlige udgave af klagen ikke indeholdt umiddelbare beviser for væsentlig skade, som EF-erhvervsgruppen var blevet påført, og at de interesserede parter derfor ikke kunne benytte sig af deres ret til at forsvare sig. I henhold til denne eksporterende producent burde sagen ikke have været indledt, fordi klagen ikke indeholdt tilstrækkelige beviser. I den forbindelse skal det bemærkes, at den offentlige udgave af klagen indeholdt alle de afgørende beviser og ikke-fortrolige sammendrag af oplysninger afgivet i fortrolighed, således at interesserede parter kunne benytte sig af deres ret til at forsvare sig under proceduren. Dette argument bør derfor afvises.
- (9) Flere interesserede parter hævdede, at den pågældende vare, jf. betragtning 16 i forordningen om midlertidig told, og samme vare ikke er en og samme vare som påstået i betragtning 18 i forordningen om midlertidig told, fordi de hverken har samme fysiske og kemiske egenskaber eller samme anvendelsesformål. I henhold til nævnte interesserede parter tager påstanden i betragtning 18 i forordningen om midlertidig told ikke hensyn til de argumenter, der blev fremsat i løbet af undersøgelsen, og der er et modsætningsforhold mellem påstanden og den justering, Kommissionen foretog i forbindelse med prisunderbudskalkulationerne for udskillelse af visse mængder af den pågældende vare, efter at den var ankommet til Fællesskabet. Det skal for det første bemærkes, at ifølge undersøgelsen anvendes både den pågældende vare og samme vare til de samme grundlæggende formål, dvs. hovedsagelig til rengøring i husholdningerne (opvaskemaskinemidler, vaske- og rengøringsmidler, vandblødgøringsmidler) og som tilsætningsstoffer til føde- og drikkevarer, men også inden for personlig

pleje og kosmetik. Påstanden om, at den pågældende vare faktisk ikke blev anvendt af visse brugere i vaske- og rengøringsmiddel- samt føde- og drikkevareindustrien på grund af lugt og/eller farve, blev ikke yderligere dokumenteret. Undersøgelsen viste, at kun i en enkelt nichefunktion, nemlig på lægemiddelområdet, gøres der alene brug af europæisk citronsyre, og det skyldes prisen for den særlige overensstemmelsestest, der kræves. Da lægemiddelområdet kun tegner sig for en beskedent del af brugerne samlede aktiviteter, blev det ikke anset for en økonomisk velfunderet forretningsbeslutning at foretage overensstemmelsestest. For det andet er der ikke et modsætningsforhold mellem justeringen i forbindelse med prisunderbudskalkulationerne for udskillelse af dele af den pågældende vare efter import, jf. betragtning 64 i forordningen om midlertidig told, og påstanden om, at begge varer er en og samme vare, da det er tilstrækkeligt, at den pågældende vare og samme vare har de samme grundlæggende kemiske, fysiske og tekniske egenskaber og samme anvendelsesformål, hvilket er tilfældet. Det skal endvidere bemærkes, at sammenklumpningen ikke sker på grund af særlige egenskaber ved den kinesiske vare, men fordi citronsyre, uanset oprindelse, på grund af den kemiske sammensætning har tendens til sammenklumpning, når den udsættes for fugt og temperatursvingninger. Kun den pågældende vare udsættes for fugt og temperatursvingninger i længere tid under transporten til Fællesskabet, og derfor gør problemet sig naturligvis hovedsagelig, men ikke udelukkende, gældende for den pågældende vare. Ved justeringen tages der derfor blot hensyn til det forhold, at udskillelsen hovedsagelig medfører yderligere omkostninger for den pågældende vare, da de mængder, som er berørt af sammenklumpningen, enten udskilles (ved at brække og si eller opløse den sammenklumpede vare), inden de sælges, eller sælges med rabat. Derfor bør påstanden afvises.

- (10) Under henvisning til ovenstående konkluderes det endeligt, at den pågældende vare og citronsyre fremstillet og solgt i referencelandet, Canada, samt citronsyre fremstillet og solgt i Fællesskabet af EF-erhvervsgruppen, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4, er en og samme vare, og betragtning 15-17 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed endeligt.

D. DUMPING

1. Generelt

- (11) Alle kendte eksporterende producenters anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling blev undersøgt i den foreløbige fase. Kun en række af de eksporterende producenter indgik i stikprøven, og en enkelt virksomhed blev indrømmet individuel behandling. En række parter hævdede i deres bemærkninger til forordningen om midlertidig told, at denne fremgangsmåde var behæftet med visse mangler. Spørgsmålet blev derfor taget op til overvejelse, og da sagens omstændigheder, f.eks. tilstrækkelige midler til at øge det antal virksomheder, som med rimelighed kunne undersøges, endvidere gjorde det muligt, blev det endelig besluttet, at der

ikke skulle anvendes stikprøver. Da alle de samarbejdsvillige virksomheder var blevet indrømmet i det mindste individuel behandling i den foreløbige fase, skulle der fastsættes en individuel toldsats for hver af dem. Derfor blev tre virksomheder, som hverken blev udvalgt til at indgå i stikprøven eller behandlet individuelt i den foreløbige fase, anmodet om at indgive spørgeskemabesvarelser. Men kun to af virksomhederne indgav en spørgeskemabesvarelse. Den tredje virksomhed indgav ikke en spørgeskemabesvarelse og blev ikke undersøgt yderligere.

2. Markedsøkonomisk behandling

- (12) Den virksomhed, som der henvises til i betragtning 27 i forordningen om midlertidig told, fastholdt, at den støtte, der omtales i nævnte betragtning, ikke blev anvendt til den pågældende vare, og at manglende betaling af leje var berettiget i henhold til gruppens interne regler om brug af overskud til udligning af skyldig leje. Men da der ikke foreligger nye aspekter eller oplysninger i sagen, og nævnte praksis i forbindelse med leje forvrider regnskabet, forbliver konklusionerne i forbindelse med denne virksomhed uændrede og bekræftes hermed endeligt.
- (13) Efter den foreløbige fremlæggelse hævdede en virksomhedsgruppe, jf. betragtning 25 i forordningen om midlertidig told, at den havde fået lån på grundlag af en detaljeret finansiel analyse fra en af bankerne og efter at være blevet tildelt en høj kreditværdighed. Men det forhold, at en bank foretog en formel analyse og tildelte en høj kreditværdighed, har ingen indflydelse på den kendsgerning, at den pågældende virksomhed udstedte garantier til andre virksomheder til trods for at have pantsat hovedparten af sine anlægsaktiver, og at lånene til den pågældende virksomhed blev ydet af en bank, som viste sig at være udsat for statslig indflydelse. Derfor forbliver konklusionerne i forbindelse med denne virksomhed uændrede og bekræftes hermed endeligt.
- (14) En af de virksomheder, som der henvises til i betragtning 26 i forordningen om midlertidig told, fastholdt, at den blev straffet, fordi majoritetsaktionæren havde erhvervet brugsret til jord til en favorabel pris og derefter på korrekt vis havde fået den omvurderet i overensstemmelse med udviklingen i markedspriserne. Men der kunne ikke gives en forklaring på den enorme forskel mellem købssummen og de senere evalueringer (1 000-2 000 %). Da der ikke foreligger nye aspekter eller oplysninger om erhvervelsen og den efterfølgende omvurdering af brugsretten til jord, og virksomheden opnåede fordele ved at erhverve aktiver til priser væsentligt under markedsværdien, forbliver konklusionerne i forbindelse med denne virksomhed uændrede og bekræftes hermed endeligt.

- (15) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende markedsøkonomisk behandling, bekræftes konklusionerne i betragtning 25-30 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

3. Individuel behandling

- (16) Fem virksomheder eller virksomhedsgrupper, som ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, opfyldte samtlige kriterier i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og blev indrømmet individuel behandling. En virksomhed, som i første omgang var blevet indrømmet individuel behandling, udviste ikke den fornødne samarbejdsvilje og endte derfor med ikke at blive indrømmet individuel behandling (jf. betragtning 11 og 34).

4. Normal værdi

- (17) Efter bemærkningerne til forordningen om midlertidig told blev det som forklaret i betragtning 11 besluttet, at der ikke skulle udtages stikprøver, og de tre virksomheder, som hverken blev udvalgt til at indgå i stikprøven eller behandlet individuelt i den foreløbige fase, blev anmodet om at indgive spørgeskemabesvarelser. Der blev fastsat normal værdi for en af disse virksomheder (Laiwu Taihe), som blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, og som indgav en spørgeskemabesvarelse.

4.1. Virksomheder eller grupper af virksomheder, der kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling

- (18) Den ene virksomhed, som kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling, og som blev behandlet individuelt i undersøgelsens foreløbige fase, indgav ikke bemærkninger om normal værdi, og derfor bekræftes resultaterne i betragtning 35-39 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.
- (19) For så vidt angår den eneste anden virksomhed, som blev indrømmet markedsøkonomisk behandling (Laiwu Taihe), og som blev undersøgt nærmere af de i betragtning 11 forklarede grunde, blev det først kontrolleret, om virksomhedens samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningen artikel 2, stk. 2. Salget af den pågældende vare på hjemmemarkedet udgjorde lidt under 5 % af eksporten af den samme vare til Fællesskabet. Men så lav en procentdel er alligevel tilstrækkelig til at sikre en egentlig sammenligning, og priserne for samme vare på hjemmemarkedet anses for at være repræsentative, navnlig også i betragtning af den pågældende virksomheds samlede afsætning på hjemmemarkedet. Derfor blev de anvendt til at fastsætte den normale værdi.

- (20) Det blev for hver af de varetyper, Laiwu Taihe solgte til eksport til Fællesskabet, bestemt, om der blev solgt en direkte sammenlignelig varetype på hjemmemarkedet. Varetyper blev anset for at være direkte sammenlignelige, når de var af samme varetype (defineret ved den kemiske sammensætning), sammenlignelig granulering og emballering. Det blev konstateret, at der kun blev solgt en direkte sammenlignelig varetype på hjemmemarkedet for en enkelt af de varetyper, der blev solgt til eksport til Fællesskabet.
- (21) Kommissionen undersøgte dernæst, om salget af denne varetype på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det blev konstateret, at denne varetype var blevet afsat til uafhængige kunder ved fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, og at salget derfor havde fundet sted i normal handel.
- (22) Da det fortjenstgivende salg af den pågældende varetype udgjorde 80 % eller derunder af det samlede salg af nævnte type, udtrykt i mængder, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af det fortjenstgivende salg af kun den type.
- (23) Da Laiwu Taihes hjemmemarkedspriser ikke kunne anvendes til at fastsætte den normale værdi for de øvrige varetyper, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- (24) I forbindelse med beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3, blev beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger («SA&G») samt fortjeneste fastsat på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med Laiwu Taihes produktion og salg i normal handel af samme vare, jf. første punktum i grundforordningens artikel 2, stk. 6.

4.2. Virksomheder eller grupper af virksomheder, der ikke kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling

- (25) Visse parter hævdede i deres bemærkninger til forordningen om midlertidig told, at Canada ikke ville være et hensigtsmæssigt referenceland, fordi Amerikas Forenede Stater (USA) for nylig har indledt en antidumpingprocedure mod citronsyre med oprindelse i bl.a. Canada. Thailand blev derfor på ny foreslået som alternativt referenceland. Men analysen viste, at der ikke var indført antidumpingforanstaltninger mod citronsyre med oprindelse i Canada i undersøgelsesperioden, mens det modsatte gjorde sig gældende for citronsyre med oprindelse i Thailand. Sidstnævnte foranstaltninger blev indført af Indien og omfattede en væsentlig antidumping-told på 374,36 USD/ton, som først udløb i august 2007, dvs. to måneder efter udgangen af undersøgelsesperioden. I betragtning af de argumenter, der allerede er omtalt i betragtning 42 og 43 i forordningen om midlertidig told og den amerikanske undersøgelse vedrørende citronsyre med oprindelse i Canada, som stadig var i gang, da fællesskabsundersøgelsen blev afsluttet, må det derfor konkluderes, at der ikke er nogen grund til at foretrække Thailand frem for Canada som referenceland.
- (26) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal den normale værdi for de eksporterende producenter, der er omtalt i betragtning 11, og som ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af priserne eller en beregnet værdi i et referenceland.

5. Eksportpris

- (27) For de to virksomheder, som blev undersøgt nærmere af de i betragtning 11 forklarede årsager, blev eksportprisen fastsat efter den samme metode som forklaret i betragtning 45, 46 og 47 i forordningen om midlertidig told.
- (28) Ingen virksomheder fremsatte bemærkninger til eksportpriserne, og derfor bekræftes resultaterne i betragtning 45, 46 og 47 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

6. Sammenligning

- (29) I bemærkningerne til forordningen om midlertidig told og den endelige fremlæggelse gjorde en gruppe virksomheder indsigelse mod fradrag af nominel provision for salg gennem en forhandler i Kina, da forhandleren var en integrerende del af gruppen. Det kunne dog konstateres, at handelsvirksomheden faktisk har samme funktion som en uafhængig forhandler, og at det økonomiske resultat af forholdet mellem de to virksomheder er det samme som mellem en fuldmagtsgiver og en agent. Det kunne konstateres, at forhandleren ikke kun forhandlede varer produceret af forretningsmæssigt forbundne virksomheder, men også varer produceret af uafhængige producenter. Endvidere solgte den pågældende virksomhed også direkte til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder. Derfor blev påstanden afvist, og der blev foretaget en justering på grundlag af SA&G samt fortjeneste for uafhængige importører, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).

- (30) En af de eksporterende producenter hævdede i sine bemærkninger til forordningen om midlertidig told, at der ikke burde tages hensyn til omkostningerne ved valutaomregning, for eksportører indrømmes 60 dage til at afspejle vedvarende bevægelser i vekselkurserne i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j). Dette krav kunne godtages, og dumpingmargenen for den eksporterende producent blev justeret i overensstemmelse hermed.
- (31) I forordningen om midlertidig told blev eksportprisen justeret for moms af eksportsalget, som ikke kunne refunderes, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b). En af de eksporterende producenter hævdede i bemærkningerne til forordningen om midlertidig told, at der ikke burde være foretaget en sådan justering af eksportprisen, da grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), kun vedrører den normale værdi. Det erkendes, at den justering, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), kun henviser til beregningen af den normale værdi. Eksportprisen bør rent faktisk justeres, men det bør ske i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k). Da kravet blev undersøgt, viste det sig, at der var sket en fejl ved beregningen af justeringen for den pågældende virksomhed, og at samme fejl også gjorde sig gældende i forhold til andre virksomheder. Unøjagtighederne blev fjernet, hvilket førte til en beskeden reduktion af de tidligere beregnede dumpingmargener for disse virksomheder.
- (32) Da det krav, som der henvises til i betragtning 31, blev undersøgt, viste det sig, at den nødvendige justering ikke var foretaget i forbindelse med en virksomhed, som blev indrømmet individuel behandling. Fejlen er rettet og har ført til en beskeden forhøjelse af dumpingmargenen for nævnte virksomhed.
- (33) I mangel af andre bemærkninger til sammenligningen, bekræftes betragtning 48, 49 og 50 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt, jf. dog ovennævnte ændringer i betragtning 30, 31 og 32.
- (34) For de to virksomheder, som blev undersøgt nærmere af de i betragtning 11 forklarede årsager, blev dumpingmargenen fastsat efter den samme metode som forklaret i betragtning 51 i forordningen om midlertidig told. En af virksomhederne, som ikke indgav spørgeskemabesvarelse og ikke blev undersøgt nærmere, jf. betragtning 11, blev betragtet som ikke-samarbejdsvillig, og resultaterne er baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1. I betragtning af den store samarbejdsvilje, der er omtalt i betragtning 19 i forordningen om midlertidig told, har virksomheden fået tildelt den højeste dumpingmargen, der blev konstateret i forhold til alle andre virksomheder.
- (35) Dumpingmargenerne for alle de virksomheder, som allerede var blevet undersøgt individuelt i den foreløbige fase, blev omregnet for at korrigere de unøjagtigheder, som der henvises til i betragtning 30, 31 og 32. Omregningerne har ført til beskeden korrektioner af dumpingmargenerne.
- (36) I mangel af nye aspekter bekræftes konklusionerne i betragtning 53 i forordningen om midlertidig told, som vedrører samarbejdsniveauet, hermed endeligt.
- (37) På dette grundlag udgør de endelige dumpingmargener følgende i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd	58,1
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,1
RZBC Co. Ltd	59,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	59,8
TTCA Co., Ltd	57,1
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	55,7
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	53,5
Alle andre virksomheder	59,8

E. SKADE

1. Produktion i Fællesskabet og EF-erhvervsgrænsen

- (38) Flere interesserede parter hævdede, at SA Citrique Belge nv indstillede produktionen efter undersøgelsesperioden og kun forhandlede den pågældende vare, som blev importeret fra den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Kina (DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd), og derfor burde SA Citrique Belge nv ikke være en del af EF-erhvervsgrænsen. Påstanden blev dog ikke underbygget med nogen form for dokumentation, og ifølge de oplysninger, som SA Citrique Belge nv indgav, fortsatte virksomhedens produktion.
7. Dumpingmargen
- (34) For de to virksomheder, som blev undersøgt nærmere af de i betragtning 11 forklarede årsager, blev dumpingmargenen fastsat efter den samme metode som forklaret i betragtning 51 i forordningen om midlertidig told. En af virksomhederne, som ikke indgav spørgeskemabesvarelse og ikke blev undersøgt nærmere, jf. betragtning 11, blev betragtet som ikke-samarbejdsvillig, og resultaterne er baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grund-

- (39) En af de interesserede parter klagede også over, at SA Citrique Belge nv's import fra den forretningsmæssigt forbundne producent i Kina i undersøgelsesperioden kun blev angivet i intervalform i betragtning 56 i forordningen om midlertidig told. Denne part hævdede, at tendensen i hele EF-erhvervsgrenens import fra forretningsmæssigt og ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder burde angives for hele den betragtede periode, for import er en vigtig faktor i forbindelse med vurdering af fællesskabsproduktionen og derfor for konklusionen om, hvorvidt der foreligger skade. Ifølge undersøgelsen var EF-erhvervsgrenens import ubetydelig i hele den betragtede periode, svarende til 1-6 % af produktionen — angivet i intervalform af fortrolighedshensyn. Derfor bør argumentet afvises, og betragtning 55-58 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed endeligt.

2. Forbruget i Fællesskabet

- (40) I mangel af nye dokumenterede oplysninger om forbruget i Fællesskabet bekræftes betragtning 59 og 60 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

3. Import fra det pågældende land

a) Den pågældende imports mængde og markedsandel, importpriser

- (41) Der blev hverken konstateret eller modtaget nye dokumenterede oplysninger om importmængde, markedsandel og priser, og i mangel af krav og argumenter fra interesserede parter med hensyn til den pågældende imports mængde og importpriserne bekræftes derfor betragtning 61, 62 og 63 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

b) Prisunderbud

- (42) For at kunne sammenligne den pågældende vare og citronsyre produceret af EF-erhvervsgrenen i samme handelsled blev der i undersøgelsens foreløbige fase i forbindelse med prisunderbuddets beregning foretaget en justering dels for ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers avance (herunder SA&G), men også for EF-importørernes særlige omkostninger i forbindelse med udskillelse af visse mængder af den pågældende vare inden videresalg. Men på grund af en mindre ændring af oplysningerne om handelsjusteringens omfang er den beregnede vejede gennemsnitlige prisunderbudsmargen på 17,42 % blevet sænket til 16,54 %.
- (43) Efter den endelige fremlæggelse hævdede en af Fællesskabets producenter, at der også burde foretages justeringer for forskelle i handelsled i forhold til EF-erhvervsgrenens salg, dvs. at der burde tages hensyn til salg gennem

forhandlere. I den forbindelse skal det bemærkes, at der rent faktisk blev foretaget en justering for forskelle i handelsled for EF-erhvervsgrenens salgspriser, inden de blev sammenlignet med importpriserne på den pågældende vare.

- (44) Den samme EF-producent anmodede også om justering for de særlige omkostninger i forbindelse med udskillelse af visse mængder af den pågældende vare i forbindelse med samme vare. Men anmodningen blev ikke dokumenteret med yderligere oplysninger om den pågældende EF-producents særlige omkostninger og kunne derfor ikke accepteres. I betragtning af ovenstående bekræftes betragtning 64 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

4. EF-erhvervsgrenens situation

a) Generelt

- (45) Visse interesserede parter hævdede, at Kommissionen ikke havde foretaget en tilbundsående analyse af alle skadesindikatorer, og at der derfor ikke var etableret en egentlig og fuldstændig årsagssammenhæng mellem EF-erhvervsgrenens situation og importen fra Kina. Det hævdedes navnlig, at der ikke var foretaget en vurdering af visse skadesindikatorers positive udvikling. Det skal bemærkes, at selv om visse skadesindikatorer udviser en positiv udvikling, jf. betragtning 79 i forordningen om midlertidig told, peger langt de fleste indikatorer i retning af en forringelse af EF-erhvervsgrenens situation. Den beskudne forbedring af produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde og enhedspriser afspejler sammen med fremskridt med hensyn til omkostningseffektivitet, jf. betragtning 76 i forordningen om midlertidig told, EF-producenternes bestræbelser for at forblive konkurrencedygtige i den betragtede periode og drage fordel af det øgede forbrug. Men som det fremgår af betragtning 68 i forordningen om midlertidig told, mistede EF-erhvervsgrenen til trods for disse bestræbelser 5 procentpoint af sin markedsandel (svarende til en nedgang fra 54 til 49 %), som hovedsagelig blev overtaget af billige dumpingimportvarer fra Kina. Som en forværende omstændighed anføres det endvidere, at EF-erhvervsgrenen kunne have forventet at vinde noget af den markedsandel, som tilhørte de tre EF-citronsyreproducenter, der indstillede driften i 2004. Men EF-erhvervsgrenen kunne tværtimod hverken overtage kunder fra de tre EF-producenter, som indstillede driften, eller drage fordel af det øgede forbrug. Det markante tab af markedsandele viser sammen med den entydigt negative udvikling i de finansielle indikatorer, dvs. rentabilitet, investeringsafkast og likviditet, at EF-erhvervsgrenens situation generelt set blev forringet i den betragtede periode og tilsyneladende mest i undersøgelsesperioden. Endvidere kan nedgangen i lagerbeholdningerne ikke i dette tilfælde vurderes som en positiv udvikling i EF-erhvervsgrenens situation, for den kan ikke betragtes som en relevant indikator, da varens egenskaber ikke tillader langvarig oplagring.

b) *Investeringer og mulighederne for at tilvejebringe kapital*

(46) En af de interesserede parter hævdede, at investeringerne ikke er konstante på dette område, men følger visse investeringscyklusser. Selv under normale markedsforhold kan der bestemt ikke forventes væsentlige investeringer hvert år, men det forhold, at ingen af de to resterende EF-producenter foretog nogen form for væsentlige investeringer i hele perioden, ses som et tegn på, at den lave rentabilitet (som blev til tab i 2006) ikke gjorde noget sådant muligt. Investeringer anses derfor for at være en særlig relevant skadesindikator i dette tilfælde.

(47) Endelig bør der tages hensyn til EF-producenternes muligheder for at tilvejebringe kapital. I den forbindelse har undersøgelsen vist, at begge EF-producenter havde svært ved at rejse kapital på grund af den negative udvikling i citronsyresektoren.

(48) En af de interesserede parter hævdede, at klageren i det mindste var i stand til at tilvejebringe kapital til andre varer, for i februar 2007 meddelte virksomheden, at den havde til hensigt at opføre et nyt glucoseanlæg. I den henseende skal det bemærkes, at undersøgelsen er begrænset til at omfatte mulighederne for at rejse kapital i forbindelse med den pågældende vare, dvs. citronsyre, og de viste sig at være blevet påvirket negativt af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(49) På grundlag af ovenstående bekræftes konklusionen i betragtning 72 i forordningen om midlertidig told om EF-erhvervsgrenens investeringer hermed endeligt.

c) *Rentabilitet og udbytte af investeringer*

(50) En af de interesserede parter hævdede, at resultaterne i betragtning 73 i forordningen om midlertidig told ikke kunne afstemmes med de to EF-producenters regnskaber, og navnlig, at ingen af regnskaberne viste de omtalte ekstraordinære omkostninger til omstrukturering. I den forbindelse skal det bemærkes, at i hele den betragtede periode blev det ekstraordinære resultat for en af EF-producenterne i stort omfang påvirket dels af omstruktureringstiltag, som enten blev opført i regnskaberne som udgifter eller indtægter afhængigt af, om der var tale om tilførsel eller frigivelse af hensættelser, dels af royalties til moderselskabet i Schweiz. Derfor blev det anset for mere hensigtsmæssigt at anvende driftsresultatet end nettofortjenesten som grundlag for skadesundersøgelsen.

(51) Den samme part hævdede, at den bøde, der i 2005 blev pålagt begge EF-producenternes moderselskaber for konkurrencebegrænsende adfærd, kunne have haft indvirkning på EF-erhvervsgrenens fortjeneste. Eventuelle følger af bøden (både tilførsel og frigivelse af hensættelser) er opført under ekstraordinære resultater. Som omtalt i betragtning 50 er driftsresultatet blevet anvendt som en skadesindikator i forbindelse med denne procedure. Derfor kan bøden, som blev pålagt EF-producenterne, ikke have haft indvirkning på den fortjeneste, der blev anvendt i skadesanalysen. Endvidere skal det bemærkes, at EF-erhvervsgrenen havde underskud fra 2006 og indtil udgangen af undersøgelsesperioden. Derfor bekræftes tendenserne som beskrevet i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

(52) Flere interesserede parter fremhævede visse uoverensstemmelser mellem rentabilitetsudviklingen og investeringsafkastet. I modsætning til rentabiliteten, der blev fastsat som driftsoverskuddet ved salg af samme vare til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i procent af omsætningen ved nævnte salg, blev investeringsafkastet beregnet som nettofortjenesten i procent af investeringernes bogførte nettoværdi. For at sikre en konsekvent beregning af samtlige skadesindikatorer blev beregningen af investeringsafkastet ændret, baseret på driftsoverskuddet i procent af investeringernes bogførte nettoværdi. De ændrede tal fremgår af følgende:

	2004	2005	2006	UP
Afkast af de samlede investeringer (indeks)	100	148	- 147	- 207

(53) De ændrede tal følger dog den samme udvikling og ændrer derfor ikke konklusionen i betragtning 74 i forordningen om midlertidig told, som hermed bekræftes endeligt.

5. Konklusion vedrørende skade

(54) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger vedrørende produktion, salgsmængde, markedsandele, enhedssalgspris, lagre, likviditet, beskæftigelse, produktivitet, lønninger og dumpingmargenens størrelse, bekræftes resultaterne i betragtning 66-71, 73 og 75-78 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt. Endvidere påvirker de korrigerede tal for investeringsafkast ikke udviklingen som beskrevet i betragtning 73 og 74 i forordningen om midlertidig told. I

betragtning af den tydelige forringelse af finansielle indikatorer som rentabilitet, investeringsafkast og likviditet og det væsentlige tab af markedsandele bekræftes konklusionen i betragtning 81 i forordningen om midlertidig told om, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade, hermed endeligt.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Dumpingimportens følger

- (55) Som anført i betragtning 42 konkluderes det endeligt, at i undersøgelsesperioden lå gennemsnitspriserne på import fra Kina under EF-erhvervsgrenens gennemsnitspriser. Efter en mindre ændring i beregningerne viste den gennemsnitlige prisunderbudsmargen sig at være på 16,54 %. Denne beskedne ændring i nedadgående retning kan ikke påvirke konklusionerne vedrørende dumpingimportens virkning, jf. betragtning 83, 84 og 85 i forordningen om midlertidig told, som hermed bekræftes endeligt.

2. Andre faktorerens følger

a) Selvpåført skade

- (56) Nogle importører hævdede, at EF-erhvervsgrenen påførte sig selv skade, fordi den fokuserede på »pris-overmængde«, dvs. solgte kun til de øvre markedssegmenter og afstod fra at producere og sælge varer til de lavere segmenter. Ifølge samme importører kunne EF-erhvervsgrenen derfor ikke udnytte den stigende efterspørgsel efter citronsyre inden for de lavere markedssegmenter. Erhvervsgrenen mistede således markedsandele, og de økonomiske resultater forringedes. Ifølge undersøgelsen har den pågældende vare og samme vare stort set samme anvendelsesformål og konkurrerer hovedsagelig inden for de samme segmenter (jf. betragtning 9) med undtagelse af et enkelt nichemarked, som tegner sig for en beskedne del af europæisk citronsyres markedsandel, og som hidtil kun er blevet forsynet af EF-erhvervsgrenen. Undersøgelsen viste, at EF-erhvervsgrenen er til stede inden for markedets lavere segmenter. Dette argument bør derfor afvises.

- (57) Endvidere anså visse interesserede parter den totale mangel på investeringer i den betragtede periode og navnlig i de år, hvor EF-erhvervsgrenen opnåede bedre resultater, dvs. 2004-2005, for at have medvirket til tab af markedsandele og dermed forringelse af EF-erhvervsgrenens situation. Ifølge undersøgelsen udnyttede EF-erhvervsgrenen ikke sin kapacitet fuldt ud, og kapacitetsudnyttelsen var stabil i hele den betragtede periode. I tilfælde af større efterspørgsel ville det derfor have været muligt at øge produktionen i et vist omfang

uden yderligere investeringer. Da EF-erhvervsgrenen var kendetegnet ved utilstrækkelig rentabilitet i hele den betragtede periode, dvs. opnåede ikke den tilsigtede fortjeneste, og tilmed negativ rentabilitet, anses det for en økonomisk velfunderet forretningsbeslutning ikke at have investeret betydelige beløb i produktion af samme vare. Argumentet er derfor ikke overbevisende og bør afvises.

b) Stigende omkostninger til råmaterialer, stigende energipriser

- (58) Næsten alle interesserede parter gentog deres påstand om, at alle konstaterede skader skyldtes reformen af markedsordningen for sukker og den efterfølgende afskaffelse af produktionsrestitutioner i 2006 og/eller stigende energipriser.
- (59) En af de interesserede parter hævdede, at ifølge årsrapporten for 2007 fra en EF-producent var udbuddet af råmaterialer begrænset på grund af den europæiske markedsordning for sukker, hvilket medførte højere omkostninger. I den forbindelse skal det bemærkes, at omtalte EF-producent ikke anvender sukker, men derimod melasse som vigtigste råmateriale, og producenten har derfor som forklaret i betragtning 89 i forordningen om midlertidig told aldrig været omfattet af produktionsrestitutioner. Stigningen i omkostningerne til melasse var dog ikke af væsentligt omfang og svarede til stigningen i verdensmarkedspriserne for sukker. Der blev hverken modtaget nye dokumenterede oplysninger eller påstande om den anden EF-producents situation, som blev nærmere beskrevet i betragtning 90-94 i forordningen om midlertidig told. Den overordnede konklusion i betragtning 93 om, at reformen af markedsordningen for sukker ikke havde nogen væsentlig indvirkning på EF-erhvervsgrenens omkostninger, bekræftes hermed endeligt.
- (60) Samme interesserede part hævdede, at der måtte være en sammenhæng mellem sukkerpriser og produktion af biobrændsel, for det fremgik af en undersøgelse, som Kommissionen havde foretaget af årsagerne til fødevarerpriskrisen⁽¹⁾. I den forbindelse skal det bemærkes, at Kommissionen havde adgang til begge EF-producenters omkostningsdata, jf. betragtning 98 i forordningen om midlertidig told, og kunne derfor analysere begge EF-producenters faktiske omkostninger til råmaterialer i forbindelse med produktion af citronsyre. Enhver sammenhæng mellem sukkerpriser og produktion af biobrændsel er derfor blevet undersøgt og taget med i betragtning ved vurderingen af følgerne af reformen af Fællesskabets markedsordning for sukker og den stigende

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen »The Causes of the Food Price Crisis: Sugar« af 20.5.2008, http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspec/foodprice/sugar_en.pdf

produktion af biobrændsel. På grundlag heraf kunne det konkluderes, at disse forhold ikke havde en væsentlig indvirkning på den konstaterede skade for EF-erhvervs-grenen, og det bekræftes hermed endeligt.

(61) Endvidere skal det anføres, at stigninger i omkostningerne til melasse, sukker eller glucose eller energi, som blev konstateret i forordningen om midlertidig told (jf. dennes betragtning 93 og 96), ikke er kilden til EF-erhvervs-grenens skade, for i en normal markedssituation kunne EF-erhvervs-grenen i det mindste i et vist omfang have overført disse øgede omkostninger til kunderne. Undersøgelsen viste dog en stigning i dumpingimporten, der blev solgt til priser, som lå væsentligt under EF-erhvervs-grenens priser. Derfor blev priserne trykket, jf. betragtning 84 i forordningen om midlertidig told, og EF-erhvervs-grenen kunne kun overføre en brøkdel af sine egne omkostningsstigninger til kunderne, hvilket førte til en forringelse af den økonomiske situation og tab af flere markedsandele.

(62) Endelig skal det nævnes, at ifølge undersøgelsen var omkostningerne i forbindelse med produktion af citronsyre også steget i Kina. De øgede omkostninger medførte imidlertid ikke højere salgspriser, for enhedssalgspriserne faldt med hele 6 procentpoint i den betragtede periode, jf. betragtning 63 i forordningen om midlertidig told.

(63) På dette grundlag bør påstandene afvises, og betragtning 88-99 i forordningen om midlertidig told bekræftes hermed endeligt.

c) EF-erhvervs-grenens priskartel

(64) Visse interesserede parter hævdede på ny, at de europæiske producenters tab af markedsandel var selvforskyldt på grund af citronsyrekartellet (1991-1995), som både klageren og den anden europæiske producent deltog i, og som hævdedes at være grunden til stigningen i importen af citronsyre fra Kina. Denne påstand blev ikke yderligere dokumenteret og ændrede derfor ikke konklusionen i betragtning 100 i forordningen om midlertidig told om, at den kraftige stigning i dumping-

importen fandt sted adskillige år efter, at kartellet var ophørt med at eksistere.

(65) På baggrund af ovenstående konkluderes det endeligt, at følgerne af de konkurrencebegrænsende metoder, som EF-erhvervs-grenen har været med til at anvende, ikke bidrog til den væsentlige skade, der blev påført EF-erhvervs-grenen.

d) Valutakurssvingninger

(66) Visse interesserede parter hævdede på ny, at faldet i priserne på citronsyre fra Kina i undersøgelsesperioden hovedsagelig skyldtes den ugunstige vekselkurs mellem US-dollar og euroen, at priserne for citronsyre på verdensmarkedet normalt udtrykkes i US-dollar, samt vanskelighederne ved at justere priserne, der normalt forhandles årligt, til den ændrede valutasituation.

(67) Ifølge betragtning 104 i forordningen om midlertidig told bør virkningen af eventuelle svingninger i valutakurserne ikke betragtes som en væsentlig årsag, for selv hvis der ses fuldstændig bort fra, at US-dollar efter en finjustering af de foreløbige beregninger mistede 4,97 % af sin værdi i forhold til euroen mellem 2004 og undersøgelsesperioden, ville prisunderbuddet stadig være på over 10 %.

(68) Derfor konkluderes det endeligt, at euroens stigning i forhold til US-dollar ikke var af et sådant omfang, at årsagssammenhængen mellem den konstaterede skade for EF-erhvervs-grenen og den berørte import blev brudt, og påstanden bør derfor afvises.

3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

(69) Da der ikke er fremlagt yderligere nye dokumenterede oplysninger eller argumenter på dette område, bekræftes betragtning 82-110 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

(70) På denne baggrund bekræftes den foreløbige konklusion om, at der findes årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, som EF-erhvervs-grenen er blevet påført, og dumpingimporten fra Kina hermed endeligt.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Udviklingen efter undersøgelsesperioden

(71) Der blev modtaget kommentarer om behovet for at tage hensyn til visse vigtige udviklingstendenser efter undersøgelsesperioden både fra visse producenter i EF-erhvervs-grenen samt fra de samarbejdende eksporterende producenter og importører. Det skal bemærkes, at i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 1, tages der normalt ikke hensyn til oplysninger om dumping og skade, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden. Men på grund af erklæringen i betragtning 119 og 129 i forordningen om midlertidig told blev det undtagelsesvis anset for nødvendigt at indsamle data og oplysninger om perioden efter juni 2007 indtil juli 2008.

(72) Visse interesserede parter hævdede, dels at det ikke ville være nødvendigt at indføre foranstaltninger, for som følge af væsentligt højere priser nåede EF-erhvervs-grenens rentabilitet efter undersøgelsesperioden op på et højt niveau, dels at markedet havde reguleret sig selv. I undersøgelsesperioden kunne der konstateres dumping og skade, men denne skade skyldtes i stort omfang pris-trykket fra dumpingimporten. Ifølge importstatistikkerne steg de kinesiske salgspriser kun i gennemsnit 12 % efter undersøgelsesperioden. Sammenlignet med det prisunderbud på 16,54 %, der blev konstateret i undersøgelsesperioden, er stigningen helt klart ikke tilstrækkelig, for den ville i mangel af antidumpingforanstaltninger ikke have sat EF-erhvervs-grenen i stand til at hæve salgsprisen til et bæredygtigt niveau uden risiko for at miste flere kunder. For så vidt angår EF-erhvervs-grenens prisniveau, kunne det konstateres, at EF-erhvervs-grenen formåede at hæve priserne i beskedent omfang fra det første kvartal i 2008, hvilket syntes at have forbedret EF-erhvervs-grenens finansielle situation. Prisstigningerne falder dog i høj grad tidsmæssigt sammen med indledningen af denne procedure, og det ser derfor ud som om, at EF-erhvervs-grenens situation kan være blevet forbedret på grund af udsigten til antidumpingforanstaltninger på import fra Kina. Det kunne derfor konkluderes, at der ikke var tale om selvregulering af markedet, eller at selvreguleringen ikke var tilstrækkelig til at overflødiggøre foranstaltninger. Argumentet bør derfor afvises.

2. EF-erhvervs-grenens interesser

(73) Da ingen af parterne fremførte nye dokumenterede oplysninger eller argumenter vedrørende EF-erhvervs-grenens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 112-115 i forordningen om midlertidig told om EF-erhvervs-grenens interesser hermed endeligt.

3. Konkurrence og forsynings-sikkerhed

(74) De fleste interesserede parter fremsatte på ny deres påstand om, at foranstaltninger ville medføre en

væsentlig begrænsning af konkurrencen på Fællesskabets marked og skabe en duopolistisk markedssituation. Men i betragtning af den stærke markedssituation, som de kinesiske eksporterende producenter har opnået i de seneste år, ville foranstaltninger sandsynligvis ikke skubbe dem ud af Fællesskabets marked, men blot genindføre lige vilkår, således at EF-erhvervs-grenen og de kinesiske eksporterende producenter kan konkurrere på lige fod. Desuden kunne en rimelig prisstigning på Fællesskabets marked tiltrække mere import fra andre tredjelande med egen produktion, f.eks. Israel og Sydamerika, som sandsynligvis var mindre interesserede i at eksportere til et marked med trykkede priser.

(75) Hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger, kan det på den anden side ikke udelukkes, at EF-erhvervs-grenen må indstille sin fremstillingsvirksomhed på dette særlige område, hvilket ville føre til det omvendte scenarie, nemlig en dominerende stilling for den kinesiske import.

(76) De fleste interesserede parter hævdede også, at hvis den kinesiske import skulle ophøre på grund af foranstaltninger, ville forsyningssikkerheden blive sat på spil, for EF-erhvervs-grenen kan ikke dække efterspørgslen på Fællesskabets marked, selv ikke hvis begge producenter udnyttede deres produktionskapacitet 100 %. Denne situation ville blive forværret, for efterspørgslen efter citronsyre forventes at blive endnu større som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 af 31. marts 2004 om vaske- og rengøringsmidler⁽¹⁾. Ifølge den pågældende forordning har Kommissionen til hensigt at foretage en evaluering af anvendelsen af fosfater i vaske- og rengøringsmidler og at lægge resultaterne til grund for et forslag til passende tiltag. Kommissionen har opfyldt denne forpligtelse og forelagt en rapport, men har endnu ikke fremsat forslag til tiltag. Men selv med et totalt forbud mod anvendelse af fosfater i vaske- og rengøringsmiddelindustrien er det vigtigste erstatningsstof zeolit og kun i mindre omfang citronsyre.

(77) Endvidere taler flere forhold mod den formodning, at importen fra Kina ville ophøre:

— Ifølge importstatistikkerne steg importen fra Kina 17 % i de 12 måneder, der fulgte efter undersøgelsesperioden, mens den forblev af et væsentligt omfang efter indførelsen af de foreløbige foranstaltninger og syntes at være tilstrækkelig til at garantere forsynings-sikkerheden i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT L 104 af 8.4.2004, s. 1.

— I henhold til undersøgelsen har flere eksporterende producenter i Kina en vis overkapacitet, og derfor vil importen fra Kina til Fællesskabets marked sandsynligvis ikke ophøre, navnlig ikke hvis USA indfører foranstaltninger mod Kina i forbindelse med USA's antidumpingundersøgelse.

(78) Endvidere meddelte EF-erhvervsgrenen, at der vil blive truffet hensigtsmæssige foranstaltninger for at øge produktionskapaciteten. Klageren meddelte, at virksomhedens produktionskapacitet ville blive øget betydeligt. I henhold til pressemeddelelsen fra juli 2008 vil den yderligere kapacitet foreligge i fuldt omfang fra midten af 2009 med en første forøgelse allerede i januar 2009. Det burde absolut bidrage til at dække efterspørgslen i Fællesskabet. Det skal endvidere bemærkes, at ifølge en udtalelse fra den anden EF-producent i august 2008 vil virksomheden nedlægge sit produktionsanlæg i Kina i det første kvartal af 2009 og koncentrere sig om produktionsanlægget i Fællesskabet.

(79) Endvidere ville et mere attraktivt prisniveau på Fællesskabets marked sandsynligvis også øge importen fra tredjelande, og med disse alternative kilder må forsyningen skønnes at være bedre sikret, end hvis brugerne var helt afhængige af kinesisk citronsyre. I de 12 måneder, der fulgte efter undersøgelsesperioden, steg importen fra Israel f.eks. 30 %.

(80) Foranstaltninger vil derfor sandsynligvis ikke skubbe de eksporterende producenter fra Kina ud af markedet, men snarere genindføre lige vilkår, som sikrer alternative forsyningskilder.

4. Ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

(81) Visse interesserede parter hævdede, at på grund af stikprøverne havde Kommissionen kun modtaget resultater for de største importører i Europa, og at den derfor manglede oplysninger om toldens konsekvenser for langt størstedelen af de små og mellemstore importørvirksomheder. Men ingen gjorde indsigelse mod stikprøven, som derfor anses for at være repræsentativ for alle importører.

(82) Da citronsyre i gennemsnit kun tegner sig for 1 % af importørernes samlede indtægter, forventes virkningerne af en antidumpingtold at blive udvandet i virksomhedernes samlede resultater.

(83) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger fra importørernes side, bekræftes konklusionerne i betragtning 116-120 i forordningen om midlertidig told hermed endeligt.

5. Brugernes interesser

(84) Efter den foreløbige fase uddybede Kommissionen undersøgelsen for så vidt angår foranstaltningernes mulige indvirkning på brugerne. Derfor blev der anmodet om yderligere oplysninger fra brugerne og de nationale sammenslutninger, og der blev aflagt et supplerende kontrolbesøg på en EF-brugers forretningssted.

(85) De indkomne oplysninger bekræfter den foreløbige konklusion, der er baseret på ufuldstændige besvarelser af brugerspørgeskemaet, jf. betragtning 121 og 122 i forordningen om midlertidig told, og som gik ud på, at citronsyrens indvirkning på brugernes samlede produktionsomkostninger er forholdsvis moderat. Selv om citronsyrens andel i brugernes produktionsomkostninger naturligvis afhænger af varen, lå den generelt på mellem under 1 % og 20 %. Ovennævnte yderligere oplysninger har også bekræftet de foreløbige undersøgelsesresultater, i henhold til hvilke told svarende til prisunderbudsmargenen ville have en meget begrænset virkning på de samarbejdende brugeres produktionsomkostninger. Efter den endelige fremlæggelse hævdede to af de største industrielle brugere af citronsyre, at citronsyre udgør en væsentlig del af visse af deres varer, og at told derfor ville få betydelige konsekvenser for dem. For det første skal det bemærkes, at begge brugere fremstiller en lang række varer, hvor der anvendes citronsyre i forskelligt omfang. For det andet kunne det ikke på grundlag af de indgivne oplysninger dokumenteres, at de pågældende brugere hovedsagelig solgte de varer, hvor omkostningerne til citronsyre var størst. Endelig blev påstanden ikke yderligere dokumenteret med supplerende oplysninger. Påstanden kunne derfor ikke accepteres.

6. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

(86) Ovenstående supplerende analyse af importørernes og brugernes interesser i Fællesskabet har ikke ændret de foreløbige konklusioner i den henseende. Selv om byrden i visse tilfælde ville skulle bæres af importøren/brugeren i fuldt omfang, ville eventuelle negative finansielle virkninger for sidstnævnte under alle omstændigheder blive ubetydelige. Derfor anses konklusionerne om Fællesskabets interesser i forordningen om midlertidig told for at være uændrede. I mangel af andre bemærkninger bekræftes de således hermed endeligt.

H. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(87) Flere interesserede parter gjorde indsigelse mod den foreløbige fortjenstmargen og hævdede, at en fortjeneste på 9 % var for meget, for i den betragtede periode nåede EF-erhvervsgruppen faktisk aldrig op på det niveau. Det erkendes, at kun en enkelt EF-producent nåede op på den fortjeneste uden dumping, dvs. i 2001, mens det ikke var tilfældet for den anden. Den metode, der blev anvendt til at bestemme skadestærsklen, blev således taget op til overvejelse, og det forekom mere hensigtsmæssigt at anvende den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen for begge EF-producenter i 2001, dvs. 6 %, som fortjenstmargen.

(88) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at EF-erhvervsgruppen med rimelighed kunne forvente at have en forskat-fortjenstmargen på 6 % uden dumpingimport, og denne fortjenstmargen blev anvendt i det endelige resultat.

(89) De kinesiske importpriser blev, for så vidt angår undersøgelsesperioden, sammenlignet med den ikke-skadevoldende pris på samme vare solgt af EF-erhvervsgruppen på Fællesskabets marked. Den ikke-skadevoldende pris er blevet beregnet ved at justere EF-erhvervsgruppenens salgspris med den ændrede fortjenstmargen. Forskellen udgjorde fra 8,3 % til 42,7 % af den samlede cif-værdi for hver virksomhed, dvs. mindre end dumpingmargenen, undtagen for en enkelt virksomhed.

2. Endelige foranstaltninger

(90) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelig antidumpingtold svarende til enten dumpingmargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I alle undtagen et enkelt tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede skade.

(91) På grundlag af ovenstående fastsættes den endelige told til følgende:

Eksporierende producent	Foreslået antidumping-told (%)
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd	35,7
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	8,3
RZBC Co. Ltd	36,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	36,8
TTCA Co., Ltd	42,7
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	32,6
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	33,8
Alle andre virksomheder	42,7

3. Foranstaltningens form

(92) I løbet af undersøgelsen gav seks eksporterende producenter i Kina acceptable pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1.

(93) Kommissionen godtog tilsagnene ved afgørelse 2008/899/EF⁽¹⁾. Rådet erkender, at tilsagnene fjerner dumpingens skadelige virkninger og i tilstrækkelig grad begrænser risikoen for omgåelse.

(94) For yderligere at sætte Kommissionen og toldmyndighederne i stand til effektivt at overvåge, om de pågældende virksomheder overholder tilsagnene, når der forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, skal fritagelse for antidumpingtolden være betinget af, i) at der forelægges en tilsagnsfaktura, der er en handelsfaktura, som mindst indeholder de oplysninger og den erklæring, der er opført i bilaget, ii) at de importerede varer er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og iii) at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen. Den relevante antidumpingtold pålægges på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, hvis det fastslås, at ovennævnte betingelser ikke er opfyldt.

⁽¹⁾ Se side 62 i denne EUT.

(95) Hvis Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 9, på grund af misligholdelse trækker sin godtagelse af et tilsagn tilbage under henvisning til bestemte transaktioner og erklærer de relevante tilsagnsfakturaer for ugyldige, opstår der en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning for de pågældende transaktioner.

(96) Importørerne bør være opmærksomme på, at der som en normal handelsrisiko kan opstå en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, jf. betragtning 94 og 95, selv om Kommissionen har godtaget et tilsagn fra den producent, hos hvilken de køber direkte eller indirekte.

(97) Toldmyndighederne bør i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 7, straks underrette Kommissionen, når der konstateres tegn på misligholdelse af tilsagnet.

(98) De eksporterende producenters tilbud om tilsagn anses derfor for at kunne godtages af Kommissionen, og de pågældende virksomheder er blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger, overvejelser og forpligtelser, der ligger til grund for godtagelsen.

(99) Hvis tilsagnene misligholdes eller trækkes tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnene tilbage, finder den af Rådet i henhold til artikel 9, stk. 4, i grundforordningen indførte antidumpingtold automatisk anvendelse i henhold til dennes artikel 8, stk. 9.

I. ENDELIG OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(100) I betragtning af størrelsen af de dumpingmargener, der er konstateret, og af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgruppen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet sikkerhed for i form af midlertidig antidumpingtold, indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Da de endelige toldsatser er lavere end de midlertidige toldsatser, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af citronsyre og trinatriumcitrat 2-hydrat henhørende under KN-kode 2918 14 00 og ex 2918 15 00 (Taric-tillægskode 2918 15 00 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd — No 73, Daqing Road, Bengbu City 233010, Anhui Province, Kina	35,7	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd — West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, Jiangsu Province, Kina	8,3	A875
RZBC Co., Ltd — No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province, Kina	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co. Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong Province, Kina	36,8	A877
TTCA Co., Ltd — West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province, Kina	42,7	A878
Yixing Union Biochemical Co., Ltd — Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsu Province, Kina	32,6	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No. 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong Province, Kina	6,6	A880
Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong Province, Kina	33,8	A882
Alle andre virksomheder	42,7	A999

3. Uanset stk. 1 skal den endelige antidumpingtold ikke gælde for import af varer, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 2.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Importerede varer, der er angivet til overgang til fri omsætning og faktureret af virksomheder, som har afgivet tilsagn, der er godtaget af Kommissionen, og hvis navne er opført i afgørelse 2008/899/EF, som eventuelt ændret, undtages fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at:

- a) varerne er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og
- b) sådan import er ledsaget af en tilsagnsfaktura, der er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilaget til denne forordning, og
- c) de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.

2. Der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning:

- a) hvis det i forbindelse med den import, der er beskrevet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke er opfyldt, eller
- b) hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnet tilbage i henhold til artikel 8, stk. 9, i forordning (EF) nr. 384/96, i en forordning eller afgørelse, hvori der henvises til særlige transaktioner, og de pågældende tilsagnsfakturaer erklæres ugyldige.

Artikel 3

De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 488/2008, opkræves endeligt med den sats, der indføres endeligt ved denne forordnings artikel 1. De beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2008.

På Rådets vegne

H. NOVELLI

Formand

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af handelsfakturaer for virksomhedernes salg til Fællesskabet af varer, der er omfattet af et tilsagn:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN«.
 2. Navnet på den virksomhed, som udsteder handelsfakturaen.
 3. Handelsfakturaens nummer.
 4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.
 5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal toldbehandles ved Fællesskabets grænse.
 6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
 - det varekodenummer (Product Code Number (PCN)), der anvendes i forbindelse med tilsagnet
 - en beskrivelse i almindeligt sprog af de varer, der svarer til det pågældende PCN
 - virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))
 - Taric-tillægskode
 - mængde (i tons).
 7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - pris pr. ton
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og nedslag.
 8. Navnet på den virksomhed, der handler som importør i Fællesskabet, og til hvilken virksomheden direkte har udstedt handelsfakturaen for varer, der er omfattet af et tilsagn.
 9. Navnet på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [VIRKSOMHED], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2008/899/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1194/2008**af 2. december 2008****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelandsprodukter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. december 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	56,3
	TR	106,2
	ZZ	81,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	59,1
	TR	146,5
	ZZ	124,3
0709 90 70	JO	230,6
	MA	71,0
	TR	108,7
	ZZ	136,8
0805 10 20	BR	44,6
	TR	57,3
	ZA	44,6
	ZZ	48,8
0805 20 10	MA	65,0
	TR	65,0
	ZZ	65,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	49,2
	IL	74,6
	TR	60,2
	ZZ	61,3
0805 50 10	MA	64,0
	TR	61,7
	ZA	79,4
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	73,2
	MK	33,4
	US	110,9
	ZA	114,6
0808 20 50	ZZ	81,4
	CN	49,8
	TR	103,0
	US	147,8
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1195/2008**af 2. december 2008****om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er optaget i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Scottish Farmed Salmon (BGB))**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 og i henhold til artikel 17, stk. 2, i samme forordning behandlet Det Forenede Kongeriges ansøgning om godkendelse af ændringer af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse »Scottish Farmed Salmon«, der er registreret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96⁽²⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1437/2004⁽³⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i samme forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽⁴⁾. Eftersom Kommissionen ikke har modtaget indsigelser som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringerne godkendes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varebeskrivelsen vedrørende betegnelsen i bilaget til denne forordning, som har været offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 265 af 12.8.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 76 af 27.3.2008, s. 28.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til fødevarer, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.7. Fisk, bløddyr, skaldyr, ferske, og produkter på basis heraf

DET FORENEDE KONGERIGE

Scottish Farmed Salmon (BGB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1196/2008**af 2. december 2008****om fastsættelse for perioden 2008/09 af koefficienter for korn, der eksporteres i form af Scotch whisky**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

den gennemsnitlige lagringsperiode i 2007 otte år for Scotch whisky.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(3) Koefficienterne for perioden fra 1. oktober 2008 til 30. september 2009 bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 162, stk. 3,

(4) Ifølge artikel 10 i protokol nr. 3 til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde må der ikke ydes eksportrestitutioner ved eksport til Island, Liechtenstein og Norge. Desuden har Fællesskabet indgået aftaler med visse tredjelande, der indebærer afskaffelse af eksportrestitutioner. I medfør af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1670/2006 bør der tages hensyn hertil ved beregningen af koefficienterne for perioden 2008/09 —

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1670/2006 af 10. november 2006 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer ⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(1) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1670/2006 ydes der restitution for de mængder korn, som er anbragt under kontrol og destilleret i en bestemt destillationsperiode, multipliceret med en koefficient, der fastsættes hvert år for hver af de pågældende medlemsstater. Koefficienten udtrykker for de pågældende alkoholholdige drikkevarer forholdet mellem de samlede eksporterede mængder og de samlede markedsførte mængder af den pågældende alkoholholdige drikkevare på grundlag af den konstaterede tendens i udviklingen af disse mængder i det antal år, der svarer til den gennemsnitlige lagringsperiode for den pågældende alkoholholdige drikkevare.

Artikel 1

For perioden fra 1. oktober 2008 til 30. september 2009 er de koefficienter, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1670/2006, og som gælder for korn, der i Det Forenede Kongerige anvendes til fremstilling af Scotch whisky, fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(2) Ifølge oplysningerne fra Det Forenede Kongerige vedrørende perioden fra 1. januar til 31. december 2007 var

Den anvendes fra den 1. oktober 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 312 af 11.11.2006, s. 33.

BILAG

Koefficienter for Det Forenede Kongerige

Anvendelsesperiode	Koefficient	
	for byg forarbejdet til malt til fremstilling af maltwhisky	for korn til fremstilling af grain whisky
Fra 1. oktober 2008 til 30. september 2009	0,235	0,234

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1197/2008.**af 1. december 2008****om forbud mod fiskeri efter kulmule i EF-farvande i II a og IV fra fartøjer, der fører nederlandsk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 40/2008 af 16. januar 2008 om fastsættelse for 2008 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, er der fastsat kvoter for 2008.
- (2) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2008 er opbrugt.

- (3) Fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand bør derfor forbydes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2008 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i nævnte bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2008.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for Maritime Anliggender og Fiskeri

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 19 af 23.1.2008, s. 1.

BILAG

Nr.	63/T&Q
Medlemsstat	NDL
Bestand	HKE/2AC4-C
Art	Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)
Område	EF-farvande i II a og IV
Dato	9.10.2008

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1198/2008**af 1. december 2008****om forbud mod fiskeri efter hellefisk i NAFO-afsnit 3 LMNO fra fartøjer, der fører estisk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 40/2008 af 16. januar 2008 om fastsættelse for 2008 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger⁽³⁾, er der fastsat kvoter for 2008.
- (2) Ifølge de oplysninger Kommissionen har modtaget, har fiskeriet efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i den pågældende medlemsstat, nået et sådant omfang, at den tildelte kvote for 2008 er opbrugt.

- (3) Fiskeri efter den pågældende bestand samt opbevaring om bord, omladning og landing af fangster af denne bestand bør derfor forbydes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Opbrugt kvote**

Den fiskekvote, som for 2008 tildeltes den medlemsstat, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, for den i samme bilag omhandlede bestand, må anses for at være opbrugt fra den dato, der er fastsat i det pågældende bilag.

*Artikel 2***Forbud**

Fiskeri efter den bestand, der er omhandlet i bilaget til denne forordning, fra fartøjer, der fører den i samme bilag omhandlede medlemsstats flag eller er registreret i denne medlemsstat, er forbudt fra den dato, der er fastsat i nævnte bilag. Det er forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande fangster af denne bestand taget af de pågældende fartøjer efter den pågældende dato.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2008.

På Kommissionens vegne

Fokion FOTIADIS

Generaldirektør for Maritime Anliggender og Fiskeri

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 19 af 23.1.2008, s. 1.

BILAG

Nr.	52/T&Q
Medlemsstat	EST
Bestand	GHL/N3LMNO
Art	Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Område	NAFO 3LMNO
Dato	18.9.2008

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1199/2008**af 2. december 2008****om udstedelse af importlicenser for hvidløg i delperioden 1. marts til 31. maj 2009**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 341/2007 ⁽³⁾ omhandler åbning og forvaltning af toldkontingenter og indførelse af en ordning med importlicenser og oprindelsescertifikater for hvidløg og visse andre landbrugsprodukter importeret fra tredjelande.
- (2) De mængder, som traditionelle importører og nye importører har ansøgt om A-licenser for i de fem første

arbejdsdage efter den 15. november 2008 henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 341/2007, overstiger de disponible mængder for produkter med oprindelse i Kina, Argentina, og alle andre tredjelande, ekskl. Kina og Argentina.

- (3) Derfor bør det i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1301/2006 fastsættes, i hvilket omfang de A-licensansøgninger, der er sendt til Kommissionen senest ved udgangen af november 2008, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 341/2007, kan imødekommes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De A-licensansøgninger, der er indgivet i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 341/2007 i løbet af de fem første arbejdsdage efter den 15. november 2008 og sendt til Kommissionen senest ved udgangen af november 2008, imødekommes kun delvis, jf. de procentdele af de ønskede mængder, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 90 af 30.3.2007, s. 12.

BILAG

Oprindelse	Løbenummer	Tildelingskoefficient
Argentina		
— Traditionelle importører	09.4104	78,613107 %
— Nye importører	09.4099	1,125730 %
Kina		
— Traditionelle importører	09.4105	22,581466 %
— Nye importører	09.4100	0,460126 %
Andre tredjelande		
— Traditionelle importører	09.4106	100 %
— Nye importører	09.4102	18,349317 %

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1200/2008**af 2. december 2008****om ændring af forordning (EF) nr. 1186/2008 om fastsættelse af importtolden for korn gældende fra den 1. december 2008**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn, som gælder fra den 1. december 2008 blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1186/2008 ⁽³⁾.

- (2) Da den beregnede gennemsnitlige importtold afviger fra den fastsatte toldsats med 5 EUR/t, bør der foretages en tilsvarende justering af den importtold, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 1186/2008.

- (3) Forordning (EF) nr. 1186/2008 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 1186/2008 affattes som angivet i bilagene til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. december 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ EUT L 319 af 29.11.2008, s. 56.

BILAG I

Importtold for produkter som omhandlet i artikel 136, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 gældende fra den 3. december 2008

KN-kode	Varebeskrivelse	Importtold ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Hård HVEDE af høj kvalitet	0,00
	af middel kvalitet	0,00
	af lav kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød HVEDE, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød HVEDE af høj kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd	0,00
1002 00 00	RUG	35,10
1005 10 90	MAJS til udsæd, undtagen hybridmajs	27,72
1005 90 00	MAJS, undtagen til udsæd ⁽²⁾	27,72
1007 00 90	SORGHUM i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	35,10

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen, kan importøren i henhold til artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96 opnå en nedsættelse af tolden på:

- 3 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller
- 2 EUR/t, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavs-kyst.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/t, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden, jf. bilag I

28.11.2008-1.12.2008

1) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

(EUR/t)

	Blød hvede ⁽¹⁾	Majs	Hård hvede, høj kvalitet	Hård hvede, middel kvalitet ⁽²⁾	Hård hvede, lav kvalitet ⁽³⁾	Byg
Børs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notering	190,56	108,51	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	241,10	231,10	211,10	114,32
Præmie for Golfen	—	10,79	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes	27,27	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).⁽²⁾ Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).⁽³⁾ Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

2) Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf–Rotterdam 11,45 EUR/t

Fragt/omkostninger: The Great Lakes–Rotterdam 8,98 EUR/t

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/102/EF

af 19. november 2008

om ændring af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle, for så vidt angår udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Rådets direktiv 79/409/EØF ⁽³⁾ skal visse foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(2) Ved Rådets afgørelse 2006/512/EF ⁽⁵⁾ om ændring af afgørelse 1999/468/EF indførtes forskriftsproceduren med kontrol, som skal anvendes i forbindelse med vedtagelse af generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, herunder ved at lade sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere retsaktens med nye ikke-væsentlige bestemmelser.

(3) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring ⁽⁶⁾ vedrørende afgørelse 2006/512/EF skal en række retsakter vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, som allerede er trådt i kraft, tilpasses efter de gældende procedurer, for at forskriftsproceduren med kontrol kan finde anvendelse på dem.

(4) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at ændre visse bilag til direktiv 79/409/EØF for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 79/409/EØF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(5) Direktiv 79/409/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Eftersom de ændringer, der foretages i direktiv 79/409/EØF ved nærværende direktiv, er af teknisk art og kun vedrører udvalgsproceduren, er der intet krav om, at de skal gennemføres af medlemsstaterne. Det er således ikke nødvendigt at vedtage bestemmelser herom —

⁽¹⁾ EUT C 211 af 19.8.2008, s. 46.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 8.7.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.10.2008.

⁽³⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 255 af 21.10.2006, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 79/409/EØF ændres således:

1) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag I og V til den tekniske og videnskabelige udvikling, og ændringer, der henvises til i artikel 6, stk. 4, andet afsnit, skal vedtages. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 17, stk. 2.«

2) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Tilpasning til den Videnskabelige og Tekniske Udvikling.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.«

Artikel 2

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. november 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J.-P. JOUYET

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/106/EF
af 19. november 2008
om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv (omarbejdning)
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
 HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
 Fællesskab, særlig artikel 80, stk.2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
 og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. april 2001 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv ⁽³⁾ er gentagne gange blevet ændret væsentligt ⁽⁴⁾. I forbindelse med nye ændringer af nævnte direktiv, bør der ud fra ønsket om en klar lovgivning foretages en omarbejdning af de pågældende bestemmelser.

(2) Foranstaltninger, der skal træffes på fællesskabsniveau på området for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening til søs bør være på linje med de bestemmelser og krav, der er opnået enighed om på internationalt plan.

(3) Med henblik på at sikre og fremme uddannelses- og kvalifikationsniveaut for søfolk inden for Fællesskabet er det vigtigt i passende omfang at være opmærksom på søfartsuddannelsernes status og søfolkenes situation i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 17.6.2008, s. 35.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.6.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.10.2008.

⁽³⁾ EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ Jf. bilag III, del A.

(4) Et ensartet uddannelsesniveau for udstedelsen af erhvervs-kompetencegivende beviser til søfarende bør sikres af hensyn til sikkerheden til søs.

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽⁵⁾ finder anvendelse på de søfartserhverv, der er omfattet af nærværende direktiv. Det bidrager til at fremme respekten for de i traktaten indeholdte forpligtelser til at fjerne hindringer for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne.

(6) Den gensidige anerkendelse af eksamens- og uddannelsesbeviser i henhold til direktiv 2005/36/EF sikrer ikke altid en harmoniseret uddannelse af alle søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, der fører medlemsstaternes flag. En sådan harmonisering er imidlertid af afgørende betydning for sikkerheden til søs.

(7) Det er derfor nødvendigt at indføre et minimumsniveau for uddannelse af søfarende i Fællesskabet. Dette niveau bør fastlægges på grundlag af de uddannelsesnormer, der allerede er fastlagt på internationalt plan, det vil sige Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold af 1978 (STCW-konventionen), som revideret i 1995. Alle medlemsstater er parter i konventionen.

(8) Medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav end de minimumskrav, der er fastsat i STCW-konventionen og i nærværende direktiv.

(9) STCW-konventionens regler, der er bilagt dette direktiv, bør suppleres med de obligatoriske bestemmelser i del A i koden for uddannelse af søfarende, sønæring og vagthold (STCW-koden). Del B i STCW-koden indeholder anbefalede retningslinjer, som parterne i STCW-konventionen og de instanser, der skal gennemføre, anvende eller håndhæve de i konventionen omhandlede foranstaltninger, med fordel kan følge for på ensartet vis at give konventionen fuld virkning.

⁽⁵⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

- (10) I overensstemmelse med STCW-konventionen bør bestemmelser om minimumshvileperioder for det vagthavende personale indgå i dette direktiv med henblik på bedre sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening af havet. Disse bestemmelser bør anvendes, uden at det berører bestemmelserne i Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Union in the European Union (FST) ⁽¹⁾.
- (11) Medlemsstaterne bør træffe og håndhæve særlige foranstaltninger for at forhindre og straffe forfalskninger i forbindelse med sønæringsbeviser og fortsætte deres bestræbelser inden for IMO på at opnå, at der indgås og håndhæves strenge aftaler om bekæmpelse på internationalt plan af en sådan praksis.
- (12) For at øge sikkerheden til søs og forebygge tab af menneskeliv og forurening af havet bør der ske en forbedring af kommunikationen mellem besætningsmedlemmerne på skibe, der sejler i Fællesskabets farvande.
- (13) Personale på passagerskibe, som har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, bør kunne kommunikere med passagerne.
- (14) Besætningsmedlemmer om bord på tankskibe, som transporterer farligt eller forurenende gods, bør være i stand til på effektiv vis at forebygge ulykker og nødsituationer. Det er derfor af største betydning, at der tilvejebringes en passende kommunikationsforbindelse mellem skibsføreren, officererne og de menige, som omfatter kravene i dette direktiv.
- (15) Det er af afgørende vigtighed at sikre, at søfolk med beviser, der er udstedt af tredjelande, og som arbejder om bord på Fællesskabets skibe, har et kompetenceniveau, der svarer til det, STCW-konventionen kræver. Dette direktiv bør fastsætte procedurer og fælles kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, som bygger på de krav til uddannelse og udstedelse af beviser, der er opnået enighed om inden for rammerne af STCW-konventionen.
- (16) Af hensyn til sikkerheden til søs bør medlemsstaterne kun anerkende kvalifikationsbeviser for det uddannelsesniveau, der kræves, når de er udstedt af eller på vegne af parterne til STCW-konventionen, og når IMO's Maritime Sikkerhedskomiteé har fastslået, at disse har opfyldt og fortsat opfylder konventionens krav på alle måder. I tidsrummet indtil IMO-komiteéen kan fastslå dette, kræves der en procedure til foreløbig anerkendelse af beviserne.
- (17) Om fornødent bør der føres tilsyn med undervisningsinstitutioner, uddannelsesprogrammer og kurser vedrørende søfarten. Der bør derfor opstilles kriterier for sådant tilsyn.
- (18) Kommissionen bistås af et udvalg i dens opgaver i forbindelse med anerkendelsen af beviser, der er udstedt af uddannelsesinstitutioner eller myndigheder i tredjelande.
- (19) Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 ⁽²⁾, bør bistå Kommissionen med at kontrollere, at medlemsstaterne overholder kravene i dette direktiv.
- (20) Medlemsstaterne skal som havnemyndigheder øge sikkerheden og forureningsforebyggelsen i Fællesskabets farvande ved at lægge særlig vægt på kontrol af skibe, der fører flag fra et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, idet de dermed sikrer, at fartøjer, der fører et tredjelands flag, ikke behandles gunstigere.
- (21) Det er hensigtsmæssigt i nærværende direktiv at medtage bestemmelser om havnestatskontrol, indtil Rådets direktiv 95/21/EF ⁽³⁾ om havnestatskontrol af skibsfart ændres, således at bestemmelserne om havnestatskontrol i nærværende direktiv bliver overført til nævnte direktiv.
- (22) Det er nødvendigt at fastlægge en procedure for tilpasning af nærværende direktiv til ændringer i internationale konventioner og koder.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.
- (24) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at ændre dette direktiv til at anvende senere ændringer af visse internationale koder inden for dette direktivs område og andre relevante ændringer af fællesskabslovgivningen. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (25) De nye bestemmelser, der indføres ved dette direktiv, vedrører kun udvalgsproceduren. Det er derfor ikke nødvendigt at gennemføre disse bestemmelser i national ret.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(26) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »skibsfører«: den person, der har kommandoen på et skib
- 2) »officer«: et medlem af besætningen, bortset fra skibsføreren, der betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler eller i mangel af sådan betegnelse ved kollektiv aftale eller sædvane
- 3) »navigatør«: en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel II i bilag I
- 4) »overstyrmand«: den officer, der står umiddelbart under skibsføreren, og som vil få kommandoen på skibet, såfremt skibsføreren bliver utjenstdygtig
- 5) »maskinofficer«: en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel III i bilag I
- 6) »maskinchef«: den øverste maskinofficer, der er ansvarlig for skibets fremdrivningsmaskineri og for drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet
- 7) »første maskinmester«: den maskinofficer, der står umiddelbart under maskinchefen, og som vil få ansvaret for skibets fremdrivningsmaskineri samt drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet, såfremt maskinchefen bliver utjenstdygtig
- 8) »maskinassistent«: en person, der er under uddannelse til maskinofficer og betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler
- 9) »radiooperatør«: person, der er i besiddelse af et forskriftsmæssigt bevis, som er udstedt eller anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til bestemmelserne i radioreglementet
- 10) »menig«: et medlem af skibets besætning, bortset fra skibsføreren og officererne
- 11) »søgående skib«: ethvert skib, med undtagelse af skibe, der udelukkende anvendes i indre farvande eller i farvande inden for eller i umiddelbar nærhed af beskyttede farvande eller områder, hvor havnereglementer gælder
- 12) »skib, der fører en medlemsstats flag«: et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjeland's flag
- 13) »kystfart«: fart i nærheden af en medlemsstat, som defineret af denne
- 14) »fremdrivningseffekt«: den samlede maksimale kontinuerlige nominaleffekt i kW af hele skibets hovedfremdrivningsmaskineri ifølge skibets registreringscertifikat eller andet officielt dokument
- 15) »olietankskib«: et skib, der er konstrueret og anvendes til transport af olie og olieprodukter i bulk
- 16) »kemikalietankskib«: et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af et hvilket som helst af de flydende produkter, der er opført i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code, i den gældende affattelse
- 17) »gastankskib«: et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af en hvilken som helst af de flydende gasser eller andre produkter, der er opført i kapitel 19 i International Gas Carrier Code, i den gældende affattelse
- 18) »radioreglement«: det reviderede radioreglement, som Den Verdensomspændende Administrative Radiokonference for Mobil Tjeneste har vedtaget, i den gældende affattelse
- 19) »passagerskib«: et søgående skib, der befordrer flere end 12 passagerer
- 20) »fiskerfartøj«: et skib, der anvendes til fangst af fisk eller andre af havets levende ressourcer
- 21) »STCW-konventionen«: den Internationale Søfartsorganisations (International Maritime Organisation (IMO)) konvention om uddannelse af søførende, om sønæring og om vagthold 1978, i det omfang den gælder for de pågældende spørgsmål, under hensyntagen til overgangsbestemmelserne i artikel VII og reglement I/15 i konventionen, herunder, hvor dette er relevant, de gældende bestemmelser i STCW-koden, i den gældende affattelse
- 22) »radiotjeneste«: omfatter alt efter forholdene vagt og teknisk vedligeholdelse og reparationer, som udføres i henhold til radioreglementet, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen 1974 (SOLAS 74) og, alt efter den enkelte medlemsstats ønsker, relevante anbefalinger fra IMO, i den gældende affattelse

- 23) »ro-ro-passagerskib«: passagerskib med ro-ro-lastområder eller særlige lastområder som defineret i SOLAS 74 i den gældende affattelse
- 24) »STCW-kode«: den ved STCW 1995-partkonferencens resolution nr. 2 vedtagne kode om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, i den gældende affattelse
- 25) »funktion«: en række opgaver, pligter og ansvar som specificeret i STCW-koden, der er nødvendige for drift af skibet, sikkerheden for liv på søen og beskyttelse af havmiljøet
- 26) »rederi«: betyder ejeren af skibet eller enhver anden organisation eller person, som f.eks. den operatør eller den totalbefragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra skibets ejer, og som ved påtagelsen af dette ansvar har erklæret sig indforstået med at overtage rederiet med de pligter og det ansvar, som følger af dette direktiv
- 27) »behørigt bevis«: et bevis, som er udstedt og påtegnet i henhold til dette direktiv, og som giver den retmæssige indehaver ret til som mønstret for en given rejse at gøre tjeneste og bestride funktioner på det i beviset specificerede ansvarsniveau på et skib af den pågældende type og med den pågældende tonnage og fremdrivningseffekt og det pågældende fremdrivningsmaskineri
- 28) »farttid i søgående skib«: tjeneste om bord på et skib, som er påkrævet for udstedelse af bevis eller anden kvalifikation
- 29) »godkendt«: godkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv
- 30) »tredjeland«: et land, som ikke er en medlemsstat
- 31) »måned«: en måned er en kalendermåned eller 30 dage som summen af perioder på mindre end en måned.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på søfarende, som omhandlet i dette direktiv, om bord på søgående skibe, der fører en medlemsstats flag, med undtagelse af:

- a) krigsskibe, marinehjelpekibe eller andre skibe, der ejes eller administreres af en medlemsstat, og som udelukkende anvendes i ikke-kommerciel statstjeneste
- b) fiskerfartøjer
- c) fritidsfartøjer, der ikke benyttes erhvervsmæssigt
- d) træskibe af primitiv konstruktion.

Artikel 3

Uddannelse og sønæring

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at søfarende, som gør tjeneste om bord på et skib, jf. artikel 2, mindst uddannes i overensstemmelse med kravene i STCW-konventionen, jf. bilag I til dette direktiv, og er i besiddelse af et bevis i henhold til artikel 4 eller et behørigt bevis som defineret i artikel 1, nr. 27).
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at besætningsmedlemmer, der skal have et bevis efter regel III/10.4 i SOLAS 74, er uddannet og i besiddelse af et bevis efter bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 4

Bevis

Ved »bevis« forstås ethvert gyldigt dokument, uanset hvorledes det benævnes, som udstedes af en medlemsstats myndigheder eller med sidstnævntes tilladelse i overensstemmelse med artikel 5 og kravene i bilag I.

Artikel 5

Beviser og påtegninger

1. Beviser udstedes i overensstemmelse med artikel 11.
2. Beviser for skibsførere, officerer og radiooperatører påtegnes af medlemsstaten som foreskrevet i denne artikel.
3. Beviset udstedes i henhold til reglement I/2, stk. 1, i STCW-konventionen.
4. For radiooperatører kan medlemsstaterne:
 - a) medtage de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer, ved eksamination med henblik på udstedelse af et bevis i henhold til radioreglementet, eller
 - b) udstede et særskilt bevis, der viser, at indehaveren har de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer.
5. Hvis medlemsstaten ønsker det, kan påtegningen indgå i de beviser, der udstedes i henhold til afsnit A-1/2 i STCW-koden. I så fald anvendes den formular, der beskrives i afsnit A-1/2, stk. 1. Udstedes beviset på anden måde, foretages påtegningen som anført i stk. 2 i afsnit A-1/2. Påtegninger foretages i overensstemmelse med artikel VI, stk. 2, i STCW-konventionen.

6. En medlemsstat, som anerkender et bevis i henhold til proceduren i artikel 19, stk. 2, skal påtegne beviset for at attestere anerkendelsen. Påtegningen skal foretages i henhold til stk. 3 i afsnit A-I/2 i STCW-koden.

7. De i stk. 5 og 6 nævnte påtegninger

- a) kan udstedes som særskilte dokumenter
- b) skal forsynes med et unikt nummer; dog kan påtegninger, der attesterer udstedelse af et bevis, gives samme nummer som beviset, forudsat at dette nummer er unikt, og
- c) udløber, når det påtegnede bevis udløber eller tilbagekaldes, inddrages eller ophæves af den medlemsstat eller det tredjeland, der har udstedt det, og under alle omstændigheder senest fem år efter udstedelsesdatoen.

8. Den stilling, som bevisindehaveren er autoriseret til at udfylde, skal fremgå af påtegningen med samme betegnelse, som benyttes i medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanning.

9. Medlemsstaterne kan anvende et andet format end det, der er angivet i afsnit A-I/2 i STCW-koden, forudsat at den krævede oplysning mindst foreligger med latinske bogstaver og arabertal under hensyntagen til de variationer, der er tilladt i henhold til afsnit A-I/2.

10. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 19, stk. 7, skal de beviser, der kræves i henhold til nærværende direktiv, forefindes i original om bord på det skib, hvor indehaveren er tjenstgørende.

Artikel 6

Uddannelseskraft

Den uddannelse, der kræves i henhold til artikel 3, skal udformes i passende forhold til den teoretiske viden og de praktiske færdigheder, der kræves i henhold til bilag I, især med hensyn til brug af livreddnings- og brandslukningsudstyr, og skal godkendes af den kompetente myndighed eller instans, der er udpeget af den enkelte medlemsstat.

Artikel 7

Principper for kystfart

1. Når medlemsstaterne definerer kystfart, må de ikke stille krav vedrørende uddannelse, erfaring eller bevis for søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, som har ret til at føre en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som sejler i kystfart, på en sådan måde, at det medfører strengere krav for disse søfarende end for søfarende på skibe, som fører medlemsstaternes eget flag. I intet tilfælde må en

medlemsstat stille større krav end de i dette direktiv nævnte til søfarende på skibe, som fører en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som ikke sejler i kystfart.

2. For skibe, som har ret til at føre en medlemsstats flag, og som regelmæssigt sejler i kystfart ud for en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts kyst, skal den medlemsstat, hvis flag skibet har ret til at føre, fastsætte kravene til uddannelse, erfaring og bevis for søfarende på disse skibe, og disse krav skal mindst svare til kravene i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen, ud for hvis kyst skibet sejler, men må dog ikke være strengere end dette direktivs krav til skibe, der ikke sejler i kystfart. Søfarende på et skib, som udstrækker en rejse til farvande, der ikke er defineret som kystfart af en medlemsstat, og som sejler ind i et farvand, der ikke er omfattet af denne definition, skal opfylde kravene i dette direktiv.

3. En medlemsstat kan indrømme et skib, som har ret til at føre dets flag, fordelene ved direktivets bestemmelser om kystfart, når det regelmæssigt driver kystfart i henhold til medlemsstatens definition heraf ud for kysten af et land, der ikke er part i STCW-konventionen.

4. Når en medlemsstat træffer beslutning om definitionen af kystfart og betingelserne for uddannelse hertil i henhold til kravene i stk. 1, 2 og 3, skal den meddele Kommissionen de nærmere bestemmelser, den har vedtaget.

Artikel 8

Forebyggelse af falskneri eller anden ulovlig adfærd

1. Medlemsstaterne træffer og håndhæver passende foranstaltninger for at forebygge falskneri og anden ulovlig adfærd i forbindelse med bevisudstedelsen eller med beviser, som udstedes og påtegnes af deres kompetente myndigheder, og fastsætter sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne udpeger de nationale myndigheder, som har kompetence til at afsløre og bekæmpe falskneri og anden ulovlig adfærd og udveksle oplysninger med andre medlemsstater og tredjelands kompetente myndigheder om udstedelse af beviser til søfarende.

Medlemsstaterne underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Medlemsstaterne underretter også straks de tredjelande, med hvilke de har indgået en aftale i overensstemmelse med regelment I/10, paragraf 1.2, i STCW-konventionen.

3. På anmodning af værtsmedlemsstaten fremsender en anden medlemsstats kompetente myndigheder skriftlig bekræftelse eller benægtelse af ægtheden af søfarendes beviser, de tilsvarende påtegninger eller anden skriftlig dokumentation for uddannelse, som denne medlemsstat har udstedt.

Artikel 9

Sanktioner eller disciplinære foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter retningslinjer og procedurer for uvildig undersøgelse af enhver anmeldt inkompetence, handling eller undladelse, som kan udgøre en direkte trussel for sikkerhed for liv og ejendom til søs eller for havmiljøet, og som er forårsaget af indehavere af beviser eller påtegninger, der er udstedt af den pågældende medlemsstat i forbindelse med tjeneste forbundet med deres bevis, samt for tilbagekaldelse, inddragelse eller ophævelse af beviser af ovennævnte grunde og med henblik på at forebygge svig.

2. Den enkelte medlemsstat fastsætter mod skibe, der har ret til at føre dens flag, eller mod søfarende, der er indehavere af beviser, som den har udstedt, sanktioner eller disciplinære foranstaltninger for manglende overholdelse af dens nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv.

3. Sådanne sanktioner eller disciplinære foranstaltninger skal navnlig fastsættes og håndhæves i følgende tilfælde:

- a) et rederi eller en skibsfører har ansat en person, der ikke har det af dette direktiv påkrævede bevis
- b) en skibsfører har tilladt, at en funktion eller en opgave, der i henhold til dette direktiv skal udføres af en person med behørigt bevis, udføres af en person, der ikke har det krævede bevis, en gyldig dispensation eller dokumentation i henhold til artikel 19, stk. 7, eller
- c) en person er ved hjælp af svig eller forfalskede dokumenter blevet ansat til at udføre en funktion eller arbejde i en stilling, der i henhold til dette direktiv skal udføres eller besættes af en person med et bevis eller en dispensation.

4. Hvis der er klare grunde til at formode, at et rederi eller en person er ansvarlig for eller har kendskab til en åbenbar manglende overholdelse af dette direktiv som nærmere anført i stk. 3, skal den medlemsstat, under hvis jurisdiktion rederiet eller personen hører, samarbejde med enhver anden medlemsstat eller enhver anden part i STCW-konventionen, som informerer medlemsstaten om, at den agter at indlede retsforfølgelse inden for sin egen jurisdiktion.

Artikel 10

Kvalitetskrav

1. Medlemsstaterne sikrer følgende:

- a) Al uddannelse, bedømmelse af kvalifikationer, bevisudstedelse, påtegning og fornyelse, som udføres af andre end regeringsorganer eller -enheder i henhold til dens bemyndigelse, skal løbende overvåges ved hjælp af et kvalitetsstyringssystem for at sikre, at definerede målsætninger, herunder læreres og bedømmers kvalifikationer og erfaring, opfyldes.
- b) I de tilfælde, hvor regeringsorganer eller -enheder udfører sådanne aktiviteter, skal der forefindes et kvalitetsstyringssystem.
- c) Uddannelsesmålsætningen og dertil svarende kompetencekrav skal defineres klart og skal fastlægge det niveau af viden, forståelse og færdigheder, der i henhold til STCW-konventionen kræves ved de pågældende eksamener og bedømmelser.
- d) Anvendelsesområdet for kvalitetskravene omfatter administrationen af bevisudstedelsesordningen, alle uddannelseskurser og -programmer, eksamener og bedømmelser, der udføres af eller autoriseres af medlemsstaten, og de kvalifikationer og den erfaring, der kræves af undervisere og bedømmere under hensyntagen til de retningslinjer, de systemer, den kontrol og den interne kvalitetssikringsovervågning, der er fastsat med henblik på at sikre, at den definerede målsætning opnås.

Målsætningen og kvalitetskravene i første afsnit, litra c), kan specificeres særskilt for de enkelte kurser og uddannelsesprogrammer og skal omfatte administrationen af bevisudstedelsesordningen.

2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at en uafhængig evaluering af kravene til viden, forståelse, færdigheder og kvalifikationer, af bedømmelsesaktiviteterne og af administrationen af bevisudstedelsesordningen foretages af kvalificerede personer, som ikke selv er involveret i disse aktiviteter, med mindst fem års mellemrum for at sikre:

- a) at alle interne forvaltnings- og overvågningsforanstaltninger samt opfølgningsaktioner er i overensstemmelse med planlagte arrangementer og dokumenterede procedurer og på effektiv måde sikrer opfyldelsen af de definerede målsætninger
- b) at resultaterne af de uafhængige evalueringer dokumenteres og tilgår de ansvarlige for det evaluerede område
- c) at eventuelle mangler afhjælpes rettidigt.

3. En rapport om evalueringen i henhold til stk. 2 meddeles Kommissionen af medlemsstaterne inden for seks måneder efter evalueringen.

Artikel 11

Helbredskrav — udstedelse og registrering af beviser

1. Medlemsstaterne fastsætter de krav til sundhedsmæssig egnethed, som søfarende skal opfylde, navnlig for syn og hørelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at beviser kun udstedes til ansøgere, som opfylder kravene i denne artikel.

3. Alle, der ansøger om bevis, skal forelægge fyldestgørende dokumentation for følgende:

- a) identitet
- b) at de mindst har den påkrævede alder for det pågældende bevis i henhold til reglementet i bilag I
- c) at de opfylder helbredskravene, navnlig for syn og hørelse, som fastsat af medlemsstaterne og har en gyldig lægeattest, som attesterer deres helbredsmæssige egnethed, og som er udstedt af en kvalificeret læge, der er anerkendt af medlemsstatens kompetente myndighed
- d) at påkrævet fartstid til søs og anden påkrævet uddannelse i henhold til reglementet i bilag I for det pågældende bevis er afsluttet
- e) at uddannelses- og kvalifikationskrav i henhold til reglementet i bilag I er opfyldt for så vidt angår den stilling, den funktion og det niveau, der fremgår af bevisets påtegning.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til:

- a) at føre register over alle beviser og påtegninger for skibsførere og officerer og, i påkommende tilfælde, menige, som er udstedt, er udløbet eller blevet fornyet, inddraget, ophævet eller meldt tabt eller ødelagt samt over udstedte dispensationer
- b) at stille oplysninger om status for disse beviser, påtegninger og dispensationer til rådighed for andre medlemsstater eller andre parter i STCW-konventionen og for virksomheder, der ønsker at verificere, at beviser, som er blevet dem forelagt af søfarende, der ønsker at få deres beviser anerkendt eller ønsker beskæftigelse på et skib, er ægte og gyldige.

Artikel 12

Fornyelse af beviser

1. Skibsførere, officerer og radiooperatører med et bevis, der er udstedt af eller anerkendt i henhold til kapitlerne i bilag I, bortset fra kapitel VI, som gør tjeneste til søs eller har til hensigt at vende tilbage til søen efter en periode i land, skal, for at bevare adgangen til at gøre tjeneste til søs, med mellemrum på højst fem år:

- a) opfylde kravene til sundhedsmæssig egnethed i artikel 11, og
- b) bevise, at de fortsat er i besiddelse af faglige kvalifikationer i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.

2. Skibsførere, officerer og radiooperatører skal for fortsat at kunne gøre tjeneste på søgående skibe, for hvilke man internationalt har fastsat særlige uddannelseskrav, have afsluttet den relevante uddannelse med tilfredsstillende resultat.

3. Medlemsstaterne sammenligner de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for udstedelse af bevis før 1. februar 2002, med specifikationerne for de pågældende beviser i del A i STCW-koden og fastsætter, hvorvidt indehaverne af sådanne beviser skal gennemgå relevant genopfrisknings- og ajourføringsuddannelse eller underkastes bedømmelse.

Genopfrisknings- og ajourføringskurser skal godkendes og inkludere ændringer i de relevante nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet samt tage hensyn til en eventuel ajourføring af de relevante uddannelses- og kvalifikationskrav.

4. Medlemsstaterne skal i samarbejde med de berørte parter udarbejde eller fremme udarbejdelsen af en ordning for genopfrisknings- og ajourføringskurser i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.

5. Medlemsstaterne sikrer, at skibe, der har ret til at føre deres flag, har adgang til teksten vedrørende de seneste ændringer i nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet, således at skibsførere, officerer og radiooperatører kan holde deres viden ajour.

Artikel 13

Simulatorer

1. De krav til ydeevne og de andre bestemmelser, der skal opfyldes for at opnå bevis i henhold til STCW-kodens afsnit A-I/12 og del A, gælder for:

- a) al obligatorisk simulatorbaseret uddannelse

- b) bedømmelse af kvalifikationer i henhold til STCW-kodens del A, som udføres med simulator
- c) demonstration ved hjælp af simulator af fortsat duelighed i henhold til STCW-kodens del A.

2. Simulatorer, som er installeret og bragt i anvendelse før 1. februar 2002, kan undtages fra fuld overholdelse af kravene i stk. 1, hvis medlemsstaterne ønsker det.

Artikel 14

Rederiernes ansvar

1. En medlemsstat skal i henhold til stk. 2 og 3 holde rederierne ansvarlige for, at søfarende, der mønstres på deres skibe, opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og skal kræve, at ethvert rederi sikrer:

- a) at ansatte søfarende på dets skibe har et behørigt bevis, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og dem, som medlemsstaten har fastsat
- b) at skibene er bemanded i henhold til medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanning
- c) at relevant dokumentation om alle søfarende, der er ansat på dets skibe, holdes ajour og er lettilgængelig og omfatter, men ikke er begrænset til, dokumentation og data om deres erfaring, uddannelse, sundhedsmæssige egnethed og kvalifikationer til at udføre de arbejdsopgaver, som de får pålagt
- d) at alle nymønstrede søfarende på et af dets skibe orienteres om deres specifikke arbejdsopgaver og om alle skibets arrangementer, installationer, udstyr, procedurer og karakteristika, som er relevante såvel for deres rutinemæssige opgaver som for deres opgaver i en nødsituation
- e) at skibets besætningsmedlemmer effektivt kan samordne deres opgaver i en nødsituation og ved udførelse af funktioner, som er af afgørende vigtighed for sikkerheden eller for forebyggelse eller begrænsning af forurening.

2. Rederierne, skibsførerne og besætningsmedlemmerne har alle ansvar for at sikre, at forpligtelserne i denne artikel får fuld virkning, og dette gælder også for enhver anden foranstaltning, der kan vise sig nødvendig for at sikre, at det enkelte besætningsmedlem kan yde et kvalificeret bidrag til sikker drift af skibet.

3. Rederiet giver alle skibsførere af skibe, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, skriftlige instrukser

om de retningslinjer og procedurer, der skal følges for at sikre, at alle søfarende, som er nymønstrede på skibet, får rimelige muligheder for, inden de pålægges arbejdsopgaver, at gøre sig bekendt med udstyret om bord, med driftsprocedurerne og andre nødvendige arrangementer for at kunne udføre arbejdsopgaverne korrekt. Disse retningslinjer og procedurer skal omfatte følgende:

- a) der skal afsættes tilstrækkelig tid til, at enhver nyansat søfarende får mulighed for at gøre sig bekendt med:
 - i) det specifikke udstyr, som den søfarende skal anvende eller betjene, og
 - ii) de for skibet specifikke forhold med hensyn til vagt, sikkerhed, miljøbeskyttelse, nødprocedurer og arrangementer, som den søfarende skal have kendskab til for at udføre de ham tildelte arbejdsopgaver korrekt
- b) udpegelse af et erfarent besætningsmedlem, som har ansvaret for at sikre, at nyansatte søfarende får mulighed for at modtage væsentlige oplysninger på et sprog, som de forstår.

Artikel 15

Egnethed til tjeneste

1. For at forebygge træthed skal medlemsstaterne fastsætte og håndhæve hvileperioder for vagtpersonalet og kræve, at vagterne arrangeres således, at vagtpersonalets effektivitet ikke hæmmes af træthed, samt at arbejdsopgaverne organiseres på en sådan måde, at den første vagt ved rejsens påbegyndelse og de følgende vagtafløsere er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige.

2. Enhver person, der pålægges at arbejde som vagthavende navigator eller som menig på vagtholdet, skal have mindst ti timers hvile i enhver 24-timers periode.

3. Hviletiden kan opdeles i højst to perioder, hvoraf en skal være på mindst seks timer.

4. De i stk. 1 og 2 nævnte krav til hvileperioder skal ikke nødvendigvis overholdes i en nødsituation eller en øvelsessituation eller under andre driftsforhold, der har forret.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan minimumsperioden på ti timer reduceres til seks på hinanden følgende timer, men ikke derunder, forudsat at denne reduktion ikke strækker sig over mere end to dage, og at der gives mulighed for mindst 70 timers hvile for hver syvdagesperiode.

6. Medlemsstaterne kræver, at vagtplaner opsættes således, at der er let adgang til dem.

Artikel 16

Dispensation

1. Under forhold, hvor der er et ganske særligt behov derfor, kan de kompetente myndigheder, såfremt de skønner, at der ikke derved opstår fare for personer, ejendom eller omgivelser, udstede en dispensation, der tillader en nærmere angivet søfarende at gøre tjeneste i et bestemt skib for et bestemt tidsrum af højst seks måneders varighed i en stilling, for hvilken han ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, dog bortset fra radiooperatør, medmindre andet er fastsat i det gældende radioreglement; det er en forudsætning, at den person, til hvem dispensationen er meddelt, er tilstrækkelig kvalificeret til at beklæde den ledige stilling på betryggende måde til myndighedernes tilfredshed. Dispensationer må dog ikke meddeles en skibsfører eller maskinchef, medmindre der foreligger force majeure, og da kun for det kortest mulige tidsrum.

2. Dispensation til at gøre tjeneste i en stilling må kun meddeles en person, der har forskriftsmæssigt bevis for at beklæde den umiddelbart lavere stilling. Såfremt der ikke foreskrives bevis for den lavere stilling, kan dispensation gives til en person, hvis kvalifikationer og erfaring eller de kompetente myndigheders opfattelse klart kan sidestilles med de krav, der er foreskrevet for den stilling, der skal besættes; dog skal en person, der ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, bestå en prøve, der af myndighederne accepteres som bevis for, at sådan dispensation kan gives uden risiko. Den pågældende kompetente myndighed skal sikre, at den omhandlede stilling snares muligt besættes af en person, der er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis.

Artikel 17

Medlemsstaternes forpligtelser hvad angår uddannelse og bedømmelse

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder eller instanser, som:

- a) forestår den i artikel 3 omhandlede uddannelse
- b) tilrettelægger og/eller fører tilsyn med eksamenerne, når det er krævet
- c) udsteder det i artikel 11 omhandlede bevis
- d) meddeler dispensationer i medfør af artikel 16.

2. Medlemsstaterne sikrer følgende:

- a) Al uddannelse og bedømmelse af søfarende skal:

- i) struktureres i henhold til de skriftlige programmer, herunder de metoder, midler, procedurer og undervisningsmaterialer, der er nødvendige for at opfylde de foreskrevne kompetencekrav, og

- ii) udføres, overvåges, evalueres og støttes af personer, der er kvalificerede i henhold til litra d), e) og f).

- b) Personer, der varetager uddannelse eller bedømmelse under tjeneste om bord på skibet, skal kun gøre dette, når sådan uddannelse og bedømmelse ikke påvirker skibets normale drift negativt, og når de kan bruge al deres tid og henvende al deres opmærksomhed på uddannelsen eller bedømmelsen.

- c) Undervisere, tilsynsførende og bedømmere skal være tilstrækkeligt kvalificeret med hensyn til de særlige typer og niveauer af uddannelse eller bedømmelse af søfarendes kvalifikationer enten om bord eller i land.

- d) Enhver person, der enten om bord eller på land varetager uddannelse under tjeneste af søfarende, for at disse kan opnå bevis i henhold til dette direktiv, skal:

- i) være fortrolig med uddannelsesprogrammet og bekendt med den specifikke uddannelses målsætning for denne type uddannelse

- ii) være kvalificeret til den arbejdsopgave, som uddannelsen omfatter

- iii) hvis simulator anvendes, endvidere

- have modtaget behørig vejledning i undervisningsteknikker med anvendelse af simulatorer, og

- have praktisk erfaring med betjening af den type simulator, der anvendes.

- e) Enhver person, der har ansvar for at føre tilsyn med uddannelse under tjeneste af søfarende, der uddanner sig for at opnå bevis, skal have fuldstændigt kendskab til uddannelsesprogrammet og de specifikke målsætninger for de enkelte typer uddannelse.

- f) Enhver person, der enten om bord eller på land foretager bedømmelse af søfarendes kvalifikationer i forbindelse med uddannelse under tjeneste, som tager sigte på opnåelse af bevis i henhold til dette direktiv, skal:

- i) have tilstrækkelig viden om og kendskab til de kvalifikationer, der bedømmes:

- ii) være kvalificeret til den arbejdsopgave, der bedømmes

- iii) have modtaget behørig vejledning i bedømmelsesmetoder og -praksis

- iv) være i besiddelse af praktisk bedømmelseserfaring

- v) hvis bedømmelsen involverer anvendelsen af simulatorer, have praktisk bedømmelseserfaring med den særlige type simulator, der anvendes, og have indvundet denne erfaring under tilsyn af en erfaren bedømmer og til dennes tilfredshed.
- g) Når en medlemsstat godkender et kursus, en skole eller en skoles udstedelse af kvalifikation, og når dette kursus eller denne kvalifikation indgår i kravene for at opnå bevis, skal skolens undervisere og bedømmere være i besiddelse af kvalifikationer og erfaring i henhold til bestemmelserne om kvalitetskrav i artikel 10; kvalifikationer, erfaringer og anvendelse af kvalitetskrav skal omfatte behørig uddannelse i undervisningsteknikker, uddannelses- og bedømmelsesmetoder og -praksis og skal overholde de gældende krav i litra d), e) og f).
- i) det/de sprog, der tales af de nationaliteter af passagerer, som hovedsagelig befordres på en bestemt rute
- ii) sandsynligheden for, at et elementært engelsk ordforråd kan være et middel til at give simple anvisninger til passagerer, der har behov for hjælp, hvad enten passageren og besætningsmedlemmet har et fælles sprog eller ej
- iii) det mulige behov for at kommunikere på andre måder i en nødsituation, når verbal kommunikation ikke er mulig (f.eks. udføre demonstrationer, anvende tegnsprog, henvende opmærksomheden på placeringen af anvisninger, mønstringssteder, redningsudstyr eller flugtveje)
- iv) det omfang, i hvilket der er givet passagererne sikkerhedsinstrukser på deres modersmål
- v) de sprog, som katastrofemeldinger, der måtte blive udsendt i en nødsituation eller under en øvelse for at viderebringe livsvigtig vejledning til passagererne og gøre det lettere for besætningsmedlemmerne at bistå passagererne, bliver givet på

Artikel 18

Kommunikation om bord

Medlemsstaterne drager omsorg for:

- a) at der om bord på ethvert skib, som fører en medlemsstats flag, på ethvert tidspunkt er mulighed for effektiv mundtlig kommunikation vedrørende sikkerhed mellem alle medlemmer af skibets besætning, navnlig således, at meddelelser og instrukser modtages betids og forstås korrekt, jf. dog litra b) og d)
- b) at der på ethvert passagerskib, der fører en medlemsstats flag, og på ethvert passagerskib, der påbegynder og/eller afslutter en rejse i en medlemsstats havn, etableres et arbejdsprog, som skal anføres i skibsdagbogen for at sikre en effektiv indsats fra besætningen i sikkerhedsanliggender.
- Rederiet eller skibsføreren, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, afgør, hvilket arbejdsprog der er det mest hensigtsmæssige. Hver søfarer skal kunne forstå og, hvor det er nødvendigt, give ordrer og instrukser samt kunne rapportere tilbage på dette sprog.
- c) at der om bord på ethvert passagerskib, som fører en medlemsstats flag, på ethvert tidspunkt er mulighed for effektiv mundtlig kommunikation vedrørende sikkerhed mellem alle medlemmer af skibets besætning, navnlig således, at meddelelser og instrukser modtages betids og forstås korrekt, jf. dog litra b) og d)
- d) at skibsfører, officerer og menige om bord på olietankskibe, kemikalieskibe og gastankskibe, der fører en medlemsstats flag, kan kommunikere med hinanden på et fælles arbejdsprog
- e) at der er passende kommunikationsmuligheder mellem skibet og myndighederne på land; denne kommunikation foretages i overensstemmelse med kapitel V, reglement 14, stk. 4, i SOLAS 74
- f) at de, når der foretages havnstatskontrol i henhold til direktiv 95/21/EF, også undersøger, om skibe, der fører en ikke-medlemsstats flag, overholder denne artikel.

Artikel 19

Anerkendelse af beviser

1. Søfarende, der ikke er i besiddelse af de i artikel 4 omhandlede beviser, kan opnå ret til at gøre tjeneste på skibe, som fører en medlemsstats flag, hvis der er truffet afgørelse om anerkendelse af deres behørigt bevis under anvendelse af den procedure, der er fastsat i stk. 2 til 6 i nærværende artikel:
2. En medlemsstat, som har til hensigt ved påtegning at anerkende behørigt beviser, der er udstedt af tredjelande, til en skibsfører, officer eller radiooperatør med henblik på tjeneste på skibe, der fører dens flag, skal indsende en begrundet anmodning om anerkendelse af det pågældende tredjeland til Kommissionen.
- c) at det personale, der om bord på passagerskibe ifølge mønstringsrullen har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, let kan identificeres og besidder kommunikationsfærdigheder, som er tilstrækkelige til dette formål under hensyn til en passende og hensigtsmæssig kombination af nedenstående kriterier:

Med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og i påkommende fald med deltagelse af de berørte medlemsstater indsamler Kommissionen de i bilag II nævnte oplysninger og foretager en vurdering af uddannelses- og bevisudstedelses-systemerne i det tredjeland, som anerkendelsesansøgningen vedrører, for at konstatere, om det pågældende land opfylder alle kravene i STCW-konventionen, og om der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre svig med beviser.

3. Kommissionen træffer afgørelse om anerkendelse af et tredjeland efter forskriftsproceduren i artikel 28, stk. 2, inden for tre måneder at regne fra datoen for ansøgning om anerkendelse.

Anerkendelsen er gyldig med forbehold af bestemmelserne i artikel 20.

Hvis der ikke er truffet afgørelse om anerkendelse af det pågældende tredjeland inden den i første afsnit anførte frist, kan den medlemsstat, der har indsendt ansøgningen, beslutte ensidigt at anerkende dette tredjeland, indtil der er truffet en afgørelse efter forskriftsproceduren i artikel 28, stk. 2.

4. En medlemsstat kan for de skibe, der fører dens flag, beslutte at pålægge beviser, der er udstedt af tredjelands, som er anerkendt af Kommissionen, under hensyntagen til bestemmelserne i punkt 4 og 5 i bilag II.

5. Anerkendelser af beviser, der er udstedt af et anerkendt tredjeland og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, inden den 14. juni 2005, forbliver gyldige.

Disse anerkendelser kan anvendes af alle medlemsstater, medmindre Kommissionen har inddraget dem i medfør af artikel 20.

6. Kommissionen udarbejder og ajourfører en fortegnelse over de tredjelands, der er anerkendt. Fortegnelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

7. Uanset artikel 5, stk. 6, kan en medlemsstat, hvis omstændighederne kræver det, tillade en søfarende at gøre tjeneste i en anden kapacitet end radioofficer eller radiooperatør, undtagen som fastsat i radioreglementet, i et tidsrum på ikke over tre måneder om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag, med et behørigt og gyldigt bevis, som er udstedt og i fornødent omfang påtegnet af et tredjeland, men som endnu ikke er blevet påtegnet af den pågældende medlemsstat med henblik på anerkendelse for tjeneste om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag.

Der skal foreligge dokumentation for, at der er blevet indsendt ansøgning om påtegning til de kompetente myndigheder.

Artikel 20

Manglende opfyldelse af STCW-konventionen

1. Uanset kriterierne i bilag II orienterer en medlemsstat, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, øjeblikkelig Kommissionen herom med angivelse af grunde.

Kommissionen henviser øjeblikkelig sagen til det i artikel 28, stk. 1, anførte udvalg.

2. Uanset kriterierne i bilag II orienterer Kommissionen, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, øjeblikkelig medlemsstaterne herom med angivelse af grunde.

Kommissionen henviser øjeblikkelig sagen til det i artikel 28, stk. 1, anførte udvalg.

3. Agter en medlemsstat at inddrage påtegningen af alle beviser, der er udstedt af et tredjeland, orienterer den øjeblikkelig Kommissionen og de andre medlemsstater herom med angivelse af grunde.

4. Kommissionen foretager med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed en ny vurdering af anerkendelsen af det pågældende tredjeland for at kontrollere, om det pågældende land ikke har opfyldt kravene i STCW-konventionen.

5. Er der grund til at antage, at en bestemt søfartsskole ikke længere opfylder STCW-konventionens krav, meddeler Kommissionen det pågældende land, at anerkendelsen af beviser fra dette land vil blive inddraget inden for en frist på to måneder, medmindre der træffes foranstaltninger til at sikre, at alle STCW-konventionens krav overholdes.

6. Afgørelsen om inddragelse af anerkendelsen træffes efter forskriftsproceduren i artikel 28, stk. 2, inden for to måneder efter datoen for medlemsstatens meddelelse.

De pågældende medlemsstater træffer passende foranstaltninger til at gennemføre afgørelsen.

7. Påtegninger, der attesterer anerkendelse af beviser, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 6, før datoen for en afgørelse om inddragelse af anerkendelse af et tredjeland, forbliver gyldige. Søfolk, der er indehavere af sådanne påtegninger, kan imidlertid ikke anmode om en påtegning til anerkendelse af opgradering af deres kvalifikationer, medmindre denne opgradering udelukkende bygger på yderligere erfaringer til søs.

Artikel 21

Genvurdering

1. De tredjelande, der er blevet anerkendt i henhold til proceduren i artikel 19, stk. 3, første afsnit, herunder de tredjelande, der henvises til i artikel 19, stk. 6, vurderes regelmæssigt og mindst hvert femte år på ny af Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed med henblik på at kontrollere, om de opfylder de relevante kriterier i bilag II, og om der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre svig med beviser.

2. Kommissionen fastsætter prioriterede kriterier for vurdering af tredjelande på grundlag af resultaterne af havnestatskontrollen jf. artikel 23 samt de rapporter vedrørende resultaterne af uafhængige evalueringer, der er fremsendt af tredjelande i henhold til afsnit A-1/7 i STCW-koden.

3. Kommissionen forelægger medlemsstaterne en rapport om resultaterne af vurderingen.

Artikel 22

Havnestatskontrol

1. Uanset hvilket flag de fører, skal skibe, der ligger i en medlemsstats havn, bortset fra skibskategorier udelukket i henhold til artikel 2, underkastes havnestatskontrol af denne medlemsstats behørigt autoriserede embedsmænd for at undersøge, om alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, faktisk er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation.

2. Under udøvelse af havnestatskontrol i henhold til dette direktiv påser medlemsstaterne, at alle relevante bestemmelser og procedurer i direktiv 95/21/EF finder anvendelse.

Artikel 23

Procedurer for havnestatskontrol

1. Havnestatskontrol i henhold til artikel 22 skal begrænses til kun at omfatte følgende, jf. dog direktiv 95/21/EF:

a) Det sikres, at alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, også er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation eller kan forelægge dokumentation for, at en ansøgning om en påtegning, der attesterer anerkendelse, er blevet indsendt til flagstatens myndigheder.

b) Det sikres, at antal af og beviser for de søfarende, der gør tjeneste om bord, er i overensstemmelse med flagstatens myndigheders krav til sikker bemanning.

2. Vurderingen i henhold til del A i STCW-koden af, om de til skibet hørende søfarende er egnede til at opretholde de vagt-tjenestestandarder, der er foreskrevet ved STCW-konventionen, foretages, hvis der er åbenbare grunde til at antage, at sådanne normer ikke overholdes som følge af, at en eller flere af følgende begivenheder er indtruffet:

a) Skibet har været udsat for kollision, grundstødning eller strandning.

b) En i henhold til internationale konventioner ulovlig udtømmning af stoffer har fundet sted fra skibet under sejlads, til ankers eller på liggeplads.

c) Skibet er blevet manøvreret på usikker eller farlig måde, hvorved man ikke har fulgt rutemæssig praksis som vedtaget af IMO eller sikker navigationspraksis og sikre navigationsprocedurer.

d) Skibet er på anden måde blevet håndteret på en sådan måde, at det udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljøet.

e) Et bevis er erhvervet på svigagtig måde, eller bevisets indehaver er ikke den person, som beviset oprindeligt blev udstedt til.

f) Skibet fører flag fra et land, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, eller skibsfører, officerer eller menige er i besiddelse af beviser udstedt af et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen.

3. Uanset verificering af beviset kan det i forbindelse med vurderingen i henhold til stk. 2 kræves, at den søfarende beviser, at han er i besiddelse af kvalifikationerne til det arbejde, han udfører. Dette kan bl.a. indebære, at man sikrer, at vagttjenestestandarderne er blevet opfyldt, og at den søfarende reagerer korrekt i nødsituationer inden for sit faglige område.

Artikel 24

Tilbageholdelse

Med forbehold af direktiv 95/21/EF er nedennævnte mangler de eneste grunde i henhold til dette direktiv til, at en medlemsstat må tilbageholde et skib, såfremt den myndighedsperson, der udfører havnestatskontrollen, har fastslået, at disse mangler udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljø:

a) de søfarende har ikke et bevis, har ikke et behørigt bevis, har ikke en gyldig dispensation eller kan ikke forelægge dokumentation for, at en ansøgning om påtegning af anerkendelsesattestation er blevet indsendt til flagstatens myndigheder

b) skibet opfylder ikke de gældende krav til sikker bemanning i flagstaten

Artikel 27

Ændring

c) navigations- og maskinvagtordningerne opfylder ikke de krav, der er fastsat for skibet af flagstaten

1. Kommissionen kan ændre direktivet med henblik på inden for dette direktivs område at anvende senere ændringer af de internationale koder nævnt i artikel 1, nr. 16), 17), 18), 23) og 24), som er trådt i kraft.

d) fravær på en vagt af en person, der er kvalificeret til at betjene udstyr, som er af væsentlig betydning for sikker navigation, radiokommunikation om sikkerhedsaspekter eller forebyggelse af havforurening

Kommissionen kan endvidere ændre direktivet med henblik på at anvende relevante ændringer af fællesskabslovgivningen inden for dette direktivs område.

e) manglende duelighedsbevis med henblik på udførelsen af de arbejdsopgaver, der påhviler søfarende med hensyn til skibets sikkerhed og forebyggelse af forurening

Disse foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 28, stk. 3.

f) det er ikke muligt at skaffe personer, som er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige, til den første vagt ved rejsens begyndelse og til efterfølgende afløservagter.

2. Når der vedtages nye instrumenter eller protokoller til STCW-konventionen, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen under hensyntagen til medlemsstaternes parlamentariske procedurer samt de relevante IMO-procedurer reglerne for ratificering af disse nye instrumenter eller protokoller, idet det påser, at reglerne anvendes ensartet og samtidig i medlemsstaterne.

Artikel 25

Regelmæssig overvågning af overholdelsen

Uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens artikel 226, kontrollerer Kommissionen regelmæssigt og mindst hvert femte år med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, at medlemsstaterne overholder de minimumskrav, som er fastsat i dette direktiv.

3. Ændringer af de internationale instrumenter, der er nævnt i artikel 1, nr. 16), 17), 18), 21), 22) og 24), kan udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, jf. artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) ⁽¹⁾.

Artikel 26

Rapporter

1. Senest den 14. december 2008 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport på grundlag af en grundig analyse og evaluering af bestemmelserne i STCW-konventionen, gennemførelsen heraf og erhvervet ny viden om forholdet mellem sikkerhed og skibsbesætningers uddannelsesniveau.

Artikel 28

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved forordning (EF) nr. 2099/2002.

2. Senest den 20. oktober 2010 forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der er udarbejdet på grundlag af oplysninger, som er indhentet i medfør af artikel 25.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til otte uger.

I denne rapport undersøger Kommissionen medlemsstaternes overholdelse af direktivet og forelægger om fornødent forslag til supplerende foranstaltninger.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

⁽¹⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.

*Artikel 29***Overgangsbestemmelser**

Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 12 genudsteder eller forlænger gyldigheden af et bevis, som den oprindeligt udstedte i henhold til de betingelser, der var gældende før 1. februar 1997, kan medlemsstaten frit ændre tonnagegrænsen på det oprindelige bevis som følger:

- a) »200 bruttoregistertons« kan udskiftes med »en bruttotonnage på 500«, og
- b) »1 600 bruttoregistertons« kan udskiftes med »en bruttotonnage på 3 000«.

*Artikel 30***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser i henhold til artikel 1, 3, 5, 7, 9-15, artikel 17, 18, 19, 22, 23, 24 og 29 samt bilag I og II, og skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for anvendelse af disse sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

*Artikel 31***Meddelelse**

Medlemsstaterne meddeler omgående Kommissionen teksten til alle de bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

*Artikel 32***Ophævelse**

Direktiv 2001/25/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag III, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

*Artikel 33***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 34***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. november 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J.-P. JOUYET

Formand

BILAG I

UDDANNELSESKRAV I STCW-KONVENTIONEN, JF. ARTIKEL 3

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. De regler, der henvises til i dette bilag, suppleres af de obligatoriske bestemmelser i del A i STCW-koden, med undtagelse af kapitel VIII, reglement VIII/2.

Enhver henvisning til et krav i et reglement er også henvisning til det tilsvarende afsnit i del A i STCW-koden.

2. Medlemsstaterne sikrer, at søfarende i overensstemmelse med kravene i STCW-kodens afsnit A-II/1, A-III/1, A-IV/2 og A-II/4 har tilstrækkelige sprogkunderskaber til, at de kan udføre deres specifikke opgaver om bord på et skib, der fører en værtsmedlemsstats flag.
3. Del A i STCW-koden indeholder uddannelses- og kvalifikationskrav, som skal opfyldes af personer, der ansøger om udstedelse og fornyelse af beviser i henhold til STCW-konventionens bestemmelser. For at klargøre forbindelsen mellem bestemmelserne for udstedelse af alternative beviser i kapitel VII og bestemmelserne for udstedelse af beviser i kapitel II, III og IV grupperes de færdigheder, der specificeres i uddannelses- og kvalifikationskravene, i følgende syv funktioner:

- 1) navigation
- 2) lastbehandling og stuvning
- 3) kontrol af skibsoperationen og af ombordværendes sikkerhed
- 4) driftovervågning og kontrol af maskineri
- 5) driftovervågning og kontrol af elektriske og elektroniske systemer
- 6) vedligeholdelse og reparation
- 7) radiokommunikation

på følgende ansvarsniveau:

- 1) lederniveau
- 2) operatørniveau
- 3) assistentniveau.

Funktioner og ansvarsniveau angives ved undertitel i oversigterne over uddannelses- og kvalifikationskrav i kapitel II, III og IV i STCW-kodens del A.

KAPITEL II

SKIBSFØRER — DÆKKET

Reglement II/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

1. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 18 år

- 2.2. have mindst et års godkendt fartstid i søgående skibe som del af et godkendt uddannelsesprogram, som omfatter uddannelse om bord i henhold til kravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden, og som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, eller have mindst tre års godkendt fartstid i søgående skibe
- 2.3. under den påkrævede fartstid have forrettet mindst seks måneders vagttjeneste på broen under opsyn af skibsføreren eller en kvalificeret officer
- 2.4. opfylde de gældende krav i reglerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet
- 2.5. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden.

Reglement II/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover

1. Enhver fører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage på 3 000 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have følgende godkendte fartstid i søgående skibe i den egenskab:
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand i mindst 12 måneder
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører i mindst 36 måneder, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand
 - 2.2. have fulden godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover.

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000

3. Enhver skibsfører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000 skal være i besiddelse af behørigt bevis.
4. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 4.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover
 - 4.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have godkendt fartstid i søgående skibe på mindst 36 måneder i den egenskab, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand
 - 4.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

*Reglement II/3***Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør og som fører af skibe med en bruttotonnage under 500**

Skibe, der ikke sejler i kystfart

1. Enhver vagthavende navigatør, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover.
2. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for tjeneste som skibsfører på skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Skibe, der sejler i kystfart

Vagthavende navigatør

3. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
4. Enhver, der ansøger om bevis som vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal:
 - 4.1. være mindst 18 år
 - 4.2. have afsluttet:
 - 4.2.1. særlig uddannelse, herunder en passende fartstid i søgående skibe efter myndighedernes krav, eller
 - 4.2.2. godkendt dækstjeneste i søgående skibe i mindst tre år
 - 4.3. opfylde de gældende bestemmelser i reglementerne i kapitel IV med henblik på udførelse af radiotjeneste i henhold til radioreglementet
 - 4.4. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for vagthavende navigatører på skibe med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart.

Skibsfører

5. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
6. Enhver, der ansøger om bevis som skibsfører i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal:
 - 6.1. være mindst 20 år
 - 6.2. have godkendt fartstid på mindst 12 måneder som vagthavende navigatør
 - 6.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for førere af skibe med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart.
7. Undtagelser

Myndighederne kan, såfremt de skønner, at et skibs størrelse og forholdene på dets rejse er således, at anvendelsen af alle kravene i dette reglement og i afsnit A-II/3 i STCW-koden ville være urimelig eller praktisk uigennemførlig, i tilsvarende omfang fritage føreren og vagthavende navigatør i et sådant skib eller klasse af skibe fra at opfylde visse af kravene under hensyntagen til sikkerheden for alle skibe, der sejler i samme farvand.

*Reglement II/4***Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i brovagten**

1. Enhver menig, der indgår i brovagten på et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover, og som ikke er under uddannelse, eller hvis pligter under brovagten er af ufaglært art, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 16 år
 - 2.2. have afsluttet:
 - 2.2.1. godkendt fartstid i søgående skibe med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller
 - 2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder godkendt fartstid på mindst to måneder i et søgående skib
 - 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/4 i STCW-koden.
3. Den ved punkt 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til brovagten og skal udføres under direkte opsyn af skibsføreren, den vagthavende navigatør eller en kvalificeret menig.
4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling på dækket, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL III

MASKINAFDELING

*Reglement III/1***Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer i et bemanded maskinrum eller som tilsynshavende maskinofficer i et periodisk ubemanded maskinrum**

1. Enhver vagthavende maskinofficer i et bemanded maskinrum eller den tilsynshavende maskinofficer i et periodisk ubemanded maskinrum i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have afsluttet mindst seks måneders fartstid på et søgående skib i maskinafdelingen i henhold til afsnit A-III/1 i STCW-koden, og
 - 2.3. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring på mindst 30 måneder, herunder uddannelse om bord, som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, og som opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/1 i STCW-koden.

*Reglement III/2***Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse, af bevis som maskinchef og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover**

1. Enhver maskinchef og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 36 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder som ansvarshavende maskinofficer efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/2 i STCW-koden.

*Reglement III/3***Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som maskinchef og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er mellem 750 kW og 3 000 kW**

1. Enhver maskinchef og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på mellem 750 kW og 3 000 kW skal være i besiddelse af behørigt bevis.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og
 - 2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer
 - 2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 24 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/3 i STCW-koden.
3. Enhver maskinofficer, som opfylder betingelserne for at gøre tjeneste som første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, er berettiget til at gøre tjeneste som maskinchef i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er under 3 000 kW, såfremt mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skib er erhvervet som ansvarshavende maskinofficer, og beviset bærer en påtegning om dette.

*Reglement III/4***Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i maskinvagten i et bemanded maskinrum, eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum**

1. Enhver menig, der indgår i maskinvagten eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum på et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, undtagen menige under uddannelse og menige, hvis pligter er af ufaglært art, skal være i besiddelse af behørigt bevis til at udføre disse hverv.
2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:
 - 2.1. være mindst 16 år

- 2.2. have afsluttet:
 - 2.2.1. godkendt fartstjeneste med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller
 - 2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder tjeneste på mindst to måneder i et søgående skib
- 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/4 i STCW-koden.
3. Den ved punkt 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til maskinvagten, og skal udføres under direkte opsyn af en kvalificeret maskinofficer eller en kvalificeret menig.
4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling i maskinafdelingen, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OG RADIOPERSONEL

Forord

Obligatoriske forskrifter for vagthold ved radiostationer findes i radioreglementet og i SOLAS 74 med ændringer. Forskrifter for vedligeholdelse af radiostationer findes i SOLAS 74 med ændringer samt i de retningslinjer, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation.

Reglement IV/1

Anvendelse

1. Med forbehold af punkt 2 skal bestemmelserne i dette kapitel finde anvendelse på radiopersonellet i et skib, der sejler under det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) som foreskrevet i SOLAS 74 med ændringer.
2. Radiopersonel på skibe, som ikke er forpligtet til at opfylde bestemmelserne i GMDSS i kapitel IV i SOLAS 74, skal ikke opfylde bestemmelserne i dette kapitel. Radiopersonel på disse skibe skal dog overholde radioreglementet. Myndighederne skal sikre, at forskriftsmæssige beviser i henhold til radioreglementet udstedes til eller anerkendes for sådant radiopersonel.

Reglement IV/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som GMDSS-radiopersonel

1. Enhver person, der har ansvaret for eller udfører radiotjeneste på et skib, der skal deltage i GMDSS, skal være i besiddelse af behørigt GMDSS-certifikat, som er udstedt af eller anerkendt af myndighederne i henhold til bestemmelserne i radioreglementet.
2. Enhver, der ansøger om bevis i henhold til dette reglement til tjeneste i et skib, der i henhold til SOLAS 74 med ændringer skal være udstyret med radioinstallation, skal:
 - 2.1. være mindst 18 år
 - 2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A/IV-2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÆRLIGE UDDANNELSESKRAV TIL PERSONEL I SÆRLIGE TYPER SKIBE

Reglement V/1

Obligatoriske minimumskrav vedrørende uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer og menige i tankskibe

1. Officerer og menige, som pålægges særlige hverv og ansvar i forbindelse med ladning og lastbehandlingsudstyr i tankskibe, skal have gennemført et godkendt landbaseret brandslukningskursus samt den i henhold til reglement VI/1 påkrævede uddannelse og skal have afsluttet:

- 1.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs i tankskibe med henblik på at opnå tilstrækkeligt kendskab til sikker driftspraksis, eller
- 1.2. et godkendt orienteringskursus om tankskibe omfattende mindst den undervisningsplan for dette emne, der findes i afsnit A-V/1 i STCW-koden.

Myndighederne kan eventuelt acceptere en fartstid under opsyn, som er kortere end i punkt 1.1, forudsat at:

- 1.3. den accepterede periode er på mindst en måned
 - 1.4. tankskibet har en bruttotonnage på under 3 000
 - 1.5. varigheden af hver rejse, som tankskibe foretager i løbet af perioden, ikke er på over 72 timer
 - 1.6. tankskibets driftsforhold, antallet af rejser og losnings- og lastningsoperationer i perioden muliggør opnåelse af samme viden og erfaring.
2. Fører, maskinchef, overstyrmand, første maskinmester og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning og kontrol med lasten i transit eller håndtering af lasten skal ud over opfyldelse af kravene i punkt 1.1 og 1.2 have:
 - 2.1. tilstrækkelig erfaring med deres pligter om bord på det tankskib, de gør tjeneste på
 - 2.2. gennemgået et godkendt, specialiseret uddannelsesprogram, som mindst omfatter de emner i afsnit A-V/1 i STCW-koden, som er relevante for de tankskibe, de gør tjeneste på, hvad enten det drejer sig om olietankskibe, kemikalietankskibe eller gastankskibe.
 3. Indtil to år efter ikrafttrædelsen af STCW-konventionen i en medlemsstat vil en søfarende kunne anses for at have opfyldt kravene i punkt 2.2, hvis han har gjort tjeneste i en relevant stilling om bord på den pågældende type tankskib i et tidsrum af mindst et år inden for de forudgående fem år.
 4. Myndighederne skal sikre, at der udstedes et behørigt bevis til skibsførere og officerer, som er kvalificerede i henhold til punkt 1 og 2, eller at et eksisterende bevis påtegnes forskriftsmæssigt. Der udstedes bevis til enhver menig, der er kvalificeret hertil.

Reglement V/2

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på ro-ro-passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart. Myndighederne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på ro-ro-passagerskibe i indenrigsfart.
2. Søfarende skal, før de tildeles hverv om bord på ro-ro-passagerskibe, have gennemført den i punkt 4 til 8 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.
3. Søfarende, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 4, 7 og 8, skal mindst hver femte år gennemgå relevante genopfriskningskurser eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år.
4. Skibsførere, officerer og andet personale, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagerer i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have fuldført uddannelse i »crowd management« som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 1, i STCW-koden.

5. Skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført orienteringsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 2, i STCW-koden.
6. Personale, som direkte betjener passagerer i passagerområderne om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 3, i STCW-koden.
7. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og alle, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, for losning, lastning eller sikring af lasten, eller for lukning af åbninger i skroget om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i passagersikkerhed, lastsikkerhed og skrogintegritet som specificeret i afsnit AV-V/2, stk. 4, i STCW-koden.
8. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og enhver person, der har ansvaret for passageres sikkerhed i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i krisestyring (crisis management) og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 5, i STCW-koden.
9. Administrationen skal sikre, at alle, der gennemfører uddannelsen og som er kvalificeret i henhold til bestemmelserne i dette reglement, modtager skriftligt bevis derfor.

Reglement V/3

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på andre passagerskibe end ro-ro-passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på andre passagerskibe end ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart. Myndighederne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på passagerskibe i indenrigsfart.
2. Søfarende skal, før de tildeles hverv om bord på passagerskibe, have gennemført den i punkt 4 til 8 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.
3. Søfarende, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 4, 7 og 8, skal mindst hver femte år gennemgå relevante genopfriskningskurser eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år.
4. Personel, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagerer i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal have fuldført uddannelse i »crowd management« som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 1, i STCW-koden.
5. Skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på passagerskibe, skal have gennemført orienteringsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 2, i STCW-koden.
6. Personale, som direkte betjener passagerer i passagerområderne om bord på passagerskibe, skal have gennemført sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 3, i STCW-koden.
7. Skibsførere, overstyrmænd og alle, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, skal have gennemført godkendt uddannelse i passagersikkerhed som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 4, i STCW-koden.
8. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og enhver person, der har ansvaret for passageres sikkerhed i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i krisestyring (crisis management) og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 5, i STCW-koden.
9. Myndighederne skal sikre, at alle, der gennemfører uddannelsen, og som er kvalificeret i henhold til bestemmelserne i dette reglement, modtager skriftligt bevis derfor.

KAPITEL VI

NØDSITUATIONER, SIKKERHED PÅ ARBEJDSPLADSEN, SYGDOMSBEHANDLING OG OVERLEVELSESFUNKTIONER

Reglement VI/1

Obligatoriske minimumskrav for orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse og instruktion for alle søfarende

Søfarende skal modtage orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse eller instruktion i henhold til afsnit A-VI/1 i STCW-koden og skal opfylde de forskriftsmæssige uddannelses- og kvalifikationskrav.

Reglement VI/2

Obligatoriske minimumskrav for udstedelse af duelighedsbevis i betjening af redningsflåder, redningsbåde, MOB-både og »fast rescue boats« (FRB)

1. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra »fast rescue boats« (FRB), skal:
 - 1.1. være mindst 18 år
 - 1.2. have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe eller have deltaget i et godkendt uddannelseskursus og have mindst seks måneders godkendt fartstid i søgående skibe, og
 - 1.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i STCW-koden.
2. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af hurtige redningsbåde, skal:
 - 2.1. være i besiddelse af duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra »fast rescue boats«
 - 2.2. have deltaget i et godkendt uddannelseskursus, og
 - 2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af »fast rescue boats« i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 5-8, i STCW-koden.

Reglement VI/3

Obligatoriske minimumskrav for avanceret uddannelse i brandbekæmpelse

1. Søfarende, der er udpeget til at tilrettelægge brandbekæmpelsesoperationer, skal med positivt resultat have gennemført avanceret uddannelse i brandbekæmpelsesteknikker med særlig vægt på tilrettelæggelse, taktik og ordregivning i henhold til bestemmelserne i afsnit A-VI/3 i STCW-koden, og de skal opfylde de heri specificerede uddannelses- og kvalifikationskrav.
2. Hvis avanceret uddannelse i brandbekæmpelse ikke er omfattet af kravene for udstedelse af det pågældende bevis, skal der udstedes et særligt bevis eller andet skriftligt vidnesbyrd, der viser, at indehaveren har deltaget i et avanceret kursus i brandbekæmpelse.

Reglement VI/4

Obligatoriske minimumskrav til førstehjælp og sygdomsbehandling

1. Søfarende, der er udpeget til at give førstehjælp om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i førstehjælp som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3, i STCW-koden.
2. Søfarende, der er udpeget til at tage sig af sygdomsbehandling om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i sygdomsbehandling om bord som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 4, 5 og 6, i STCW-koden.
3. Hvis uddannelse i førstehjælp eller sygdomsbehandling ikke indgår i kravene for udstedelse af det pågældende bevis, skal der udstedes et særligt bevis eller skriftligt vidnesbyrd, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus i førstehjælp eller i sygdomsbehandling.

KAPITEL VII

UDSTEDELSE AF ALTERNATIVE BEVISER

Reglement VII/1

Udstedelse af alternative beviser

1. Uanset kravene for udstedelse af beviser i kapitel II og III i dette bilag kan medlemsstaterne vælge at udstede eller tillade udstedelse af andre beviser end de i disse kapitler nævnte, forudsat at:
 - 1.1. de funktioner og ansvarsniveauer, beviserne og påtegningerne gælder for, vælges fra og er identiske med funktioner og ansvarsniveauer i afsnit A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 og A-IV/2 i STCW-koden
 - 1.2. ansøgerne har gennemført godkendt uddannelse og opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i de relevante afsnit i STCW-koden og i afsnit A-VII/1 i koden for de funktioner og niveauer, der står i beviserne og påtegningerne
 - 1.3. ansøgerne har gennemført godkendt fartstid i søgående skibe svarende til udførelse af de funktioner og de niveauer, der fremgår af beviset. Varigheden af fartstiden til søs skal mindst svare til varigheden af fartstiden til søs i kapitel II og III i dette bilag. Fartstiden til søs skal dog mindst være som krævet i afsnit A-VII/2 i STCW-koden
 - 1.4. ansøgere, som skal foretage navigation på operationelt niveau, skal opfylde de gældende krav i reglerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet
 - 1.5. beviserne udstedes i henhold til kravene i artikel 11 og bestemmelserne i kapitel VII i STCW-koden.
2. Intet bevis skal udstedes i henhold til dette kapitel, medmindre medlemsstaten har meddelt Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til STCW-koden.

Reglement VII/2

Udstedelse af beviser til søfarende

Enhver søfarende, som udfører en funktion eller en gruppe funktioner som specificeret i tabel A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapitel II eller i tabel A-III/1, A-III/2 eller A-III/4 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

Reglement VII/3

Principper for udstedelse af alternative beviser

1. En medlemsstat, som vælger at udstede eller tillade udstedelse af alternative beviser, skal sikre, at følgende principper overholdes:
 - 1.1. en ordning for alternative beviser må kun indføres, hvis den sikrer sikkerhed til søs og forureningsforebyggelse mindst svarende til de øvrige kapitler
 - 1.2. enhver ordning for alternative beviser skal sikre, at disse beviser er indbyrdes udskiftelige med beviser udstedt i henhold til de andre kapitler.
2. Udskiftelighedsprincippet i punkt 1 skal sikre:
 - 2.1. at søfarende, der har modtaget bevis i henhold til ordningerne i kapitel II og/eller III, og søfarende, som har modtaget bevis i henhold til kapitel VII, kan arbejde på skibe, som har en traditionel ordning eller en anden ordning om bord
 - 2.2. at søfarende ikke uddannes med henblik på specifikke ordninger om bord, således at de ikke er i stand til at bruge deres færdigheder andetsteds.

3. Når et bevis udstedes i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, skal der tages hensyn til følgende principper:
 - 3.1. udstedelse af alternative beviser må ikke som sådan anvendes til at:
 - 3.1.1. reducere antallet af besætningsmedlemmer om bord
 - 3.1.2. sænke fagets niveau eller gøre søfarende »mindre faglærte«
 - 3.1.3. berettige, at en og samme bevisindehaver pålægges kombineret maskin- og dæksvagt på en og samme vagt
 - 3.2. den person, der fører kommandoen, er skibsføreren; skibsførerens og andres retsstilling og beføjelser må ikke påvirkes negativt ved indførelse af en ordning for alternative beviser.
 4. Principperne i punkt 1 og 2 skal sikre, at både dæks- og maskinofficerer bibeholder deres kompetence.
-

BILAG II

KRITERIER FOR ANERKENDELSE AF TREDJELANDE, DER HAR UDSTEDT ET BEVIS, ELLER UNDER HVIS MYNDIGHED ET BEVIS ER UDSTEDT, SOM ANFØRT I ARTIKEL 19, STK. 2

1. Tredjelandet skal være part i STCW-konventionen.
 2. IMO's Maritime Sikkerhedskomiteé skal have fastslået, at tredjelandet har vist, at det har givet fuld virkning til bestemmelserne i STCW-konventionen.
 3. Kommissionen bistået af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og i påkommende fald med deltagelse af de berørte medlemsstater skal ved hjælp af alle nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, have konstateret, at kravene vedrørende uddannelse og kvalifikationer, udstedelse og påtegning af beviser og registrering fuldt ud er overholdt, og at der er udarbejdet et kvalitetsstyringsystem i henhold til kravene i reglement I/8 i STCW-konventionen.
 4. Medlemsstaten er ved at forhandle en aftale med den pågældende medlemsstat om, at der straks vil blive givet meddelelse om enhver vigtig ændring vedrørende uddannelse og bevisudstedelse, der foretages i overensstemmelse med STCW-konventionen.
 5. Medlemsstaten har indført foranstaltninger for at sikre, at søfarende, som med henblik på anerkendelse fremlægger beviser for funktioner på ledelsesniveau, har tilstrækkeligt kendskab til den del af medlemsstatens søfartslovgivning, som er relevant for de arbejdsopgaver, de har ret til at udføre.
 6. Hvis en medlemsstat ønsker at supplere overholdelsesvurderingen for et tredjeland ved at vurdere bestemte søfartsskoler, sker dette i henhold til bestemmelserne i afsnit A-I/6 i STCW-koden.
-

BILAG III

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 32)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF
(EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF udelukkende artikel 11
(EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/103/EF
(EUT L 326 af 13.12.2003, s. 28)

Kommissionens direktiv 2005/23/EF
(EUT L 62 af 9.3.2005, s. 14)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/45/EF udelukkende artikel 4
(EUT L 255 af 30.9.2005, s. 160)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 32)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
2002/84/EF	23. november 2003
2003/103/EF	14. maj 2005
2005/23/EF	29. september 2005
2005/45/EF	20. oktober 2007

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2001/25/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 2, første til fjerde led	Artikel 2, litra a) til d)
Artikel 3 til 7	Artikel 3 til 7
Artikel 7a	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9, stk. 1, indledning	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 9, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, litra a) og b)
Artikel 9, stk. 1, litra c), første punktum	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, litra c)
Artikel 9, stk. 1, litra c), andet punktum	Artikel 10, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9, stk. 1, litra d)	Artikel 10, stk. 1, første afsnit, litra d)
Artikel 9, stk. 2 og 3	Artikel 10, stk. 2 og 3
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16, stk. 1, indledning	Artikel 17, stk. 1, indledning
Artikel 16, stk. 1, første til fjerde led	Artikel 17, stk. 1, litra a) til d)
Artikel 16, stk. 2, indledning	Artikel 17, stk. 2, indledning
Artikel 16, stk. 2, litra a), nr. 1) og 2)	Artikel 17, stk. 2, litra a), nr. i) og ii)
Artikel 16, stk. 2, litra b) og c)	Artikel 17, stk. 2, litra b) og c)
Artikel 16, stk. 2, litra d), nr. 1) og 2)	Artikel 17, stk. 2, litra d), nr. i) og ii)
Artikel 16, stk. 2, litra d), nr. 3), i) og ii)	Artikel 17, stk. 2, litra d), nr. iii), første og andet led
Artikel 16, stk. 2, litra e)	Artikel 17, stk. 2, litra e)
Artikel 16, stk. 2, litra f), nr. 1) til 5)	Artikel 17, stk. 2, litra f), nr. i) til v)
Artikel 16, stk. 2, litra g)	Artikel 17, stk. 2, litra g)
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18, stk. 1 og 2	–
Artikel 18, stk. 3, indledning	Artikel 19, stk. 1
Artikel 18, stk. 3, litra a)	Artikel 19, stk. 2
Artikel 18, stk. 3, litra b)	Artikel 19, stk. 3, første afsnit
Artikel 18, stk. 3, litra c)	Artikel 19, stk. 3, andet afsnit
Artikel 18, stk. 3, litra d)	Artikel 19, stk. 4
Artikel 18, stk. 3, litra e)	Artikel 19, stk. 5
Artikel 18, stk. 3, litra f)	Artikel 19, stk. 6
Artikel 18, stk. 4	Artikel 19, stk. 7

Direktiv 2001/25/EF	Nærværende direktiv
Artikel 18a, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 20, stk. 1, første og andet afsnit
Artikel 18a, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 20, stk. 2, første og andet afsnit
Artikel 18a, stk. 3 til 5	Artikel 20, stk. 3 til 5
Artikel 18a, stk. 6, første og andet punktum	Artikel 20, stk. 6, første og andet afsnit
Artikel 18a, stk. 7	Artikel 20, stk. 7
Artikel 18b	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20, stk. 1, indledning	Artikel 23, stk. 1, indledning
Artikel 20, stk. 1, første og andet led	Artikel 23, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 20, stk. 2, indledning	Artikel 23, stk. 2, indledning
Artikel 20, stk. 2, første til sytten led	Artikel 23, stk. 2, litra a) til f)
Artikel 20, stk. 3	Artikel 23, stk. 3
Artikel 21	Artikel 24
Artikel 21a	Artikel 25
–	Artikel 26, stk. 1
Artikel 21b, første punktum	Artikel 26, stk. 2, første afsnit
Artikel 21b, første punktum	Artikel 26, stk. 2, andet afsnit
Artikel 22, stk. 1, første punktum	Artikel 27, stk. 1, første afsnit
Artikel 22, stk. 1, andet punktum	Artikel 27, stk. 1, andet afsnit
–	Artikel 27, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 22, stk. 3 og 4	Artikel 27, stk. 2 og 3
Artikel 23, stk. 1 og 2	Artikel 28, stk. 1 og 2
–	Artikel 28, stk. 3
Artikel 23, stk. 3	–
Artikel 24, stk. 1 og 2	–
Artikel 24, stk. 3, nr. 1) og 2)	Artikel 29, litra a) og b)
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26, første punktum	Artikel 31, første afsnit
Artikel 26, andet punktum	Artikel 31, andet afsnit
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 28	Artikel 33
Artikel 29	Artikel 34
Bilag I og II	Bilag I og II
Bilag III	–
Bilag IV	–
–	Bilag III
–	Bilag IV

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 2. december 2008

om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina

(2008/899/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af citronsyre med oprindelse i Kina.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt "grundforordningen"), særlig artikel 8 og 9,

- (3) Undersøgelsen bekræftede de foreløbige undersøgelsesresultater om, at der fandt skadevoldende dumping sted i forbindelse med importen af citronsyre med oprindelse i Kina.

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

B. TILSAGN

A. PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EF) nr. 488/2008 ⁽²⁾ indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«).
- (2) Efter vedtagelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger fortsatte Kommissionen sin undersøgelse vedrørende dumping, skade og Fællesskabets interesse. Undersøgelsens endelige resultater og konklusioner fremgår af Rådets forordning (EF) nr. 1193/2008 ⁽³⁾ om indførelse af en endelig antidumpingtold og om

- (4) Efter vedtagelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger afgav seks samarbejdende eksporterende producenter i Kina pristilsagn, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1, nemlig Anhui BBCA Biochemical, RZBC, TTCA, Yixing Union Biochemical, Laiwu Taihe Biochemistry og Weifang Ensign Industry. I disse tilsagn tilbød de eksporterende producenter at sælge den pågældende vare til eller over priser, der afhjælper de skadevoldende virkninger af dumping. Alle eksporterende producenter gav tilsagn om en minimumsimportpris for alle forskellige varettyper med det formål at begrænse risikoen for omgåelse.
- (5) De tilbød også en indeksering af minimumspriserne, idet priserne på den pågældende vare varierede meget og især steg betydeligt efter undersøgelsesperioden. Indekseringen foretages i overensstemmelse med offentlige internationale prisnoteringer på majs, som er det vigtigste råmateriale, der anvendes af de eksporterende producenter. Imidlertid tilbød de eksporterende producenter at fastsætte minimumspriser på et niveau, der mindst er lig med det ikke-skadevoldende prisniveau, også hvis indekseringen skulle føre til et lavere prisniveau.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 143 af 3.6.2008, s. 13.

⁽³⁾ Se side 1 i denne EUT.

- (6) Laiwu Taihe Biochemistry, som fik tildelt markedsøkonomisk behandling, tilbød at beregne sin minimumspris ud fra den normale værdi, der blev fastsat i løbet af undersøgelsen.
- (7) For at begrænse risikoen for prisovertrædelser gennem krydskompensation med priser, tilbød de eksporterende producenter endvidere for det første at indberette al form for salg uden for EU, der foretages til kunder med en organisation eller struktur, der rækker ud over EU, såfremt den eksporterende producent sælger til denne kunde i EU. For det andet enedes de eksporterende producenter om at overholde en vis prisordning i forbindelse med salg uden for EU.
- (8) De eksporterende producenter vil også tilvejebringe regelmæssige og detaljerede oplysninger til Kommissionen om deres eksport til Fællesskabet, således at Kommissionen kan foretage en effektiv overvågning af tilsagnene.
- (9) Det bemærkes også, at China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (i det følgende benævnt »CCCMC«) slutter sig til de seks virksomheder, der er anført i betragtning 4, og at CCCMC derfor også vil spille en aktiv rolle i overvågningen af tilsagnene. Kommissionen anser således risikoen for omgåelse af de aftalte tilsagn for at være begrænset.
- (10) Efter fremlæggelsen af de afgivne tilsagn gjorde EF-erhvervsgruppen indsigelse mod tilsagnene. EF-erhvervsgruppen indvendte, at en indeksering baseret på majs ikke er hensigtsmæssig, da andre vigtige råvarer udgør store variable dele af omkostningerne, og foreslog i stedet for en indeksering baseret både på råmaterialer og energiomkostninger. For så vidt angår EF-erhvervsgruppens bemærkninger, hvor der foreslås en indeksering, der også er baseret på energipriser, bemærkes det, at energipriserne ikke er en væsentlig omkostningsfaktor. Desuden vil der ikke være nogen åbenbar kilde til en indeksering, da den nødvendige energi kan produceres fra forskellige kilder, som f.eks. kul, naturgas eller elektricitet.
- (11) EF-erhvervsgruppen indvendte yderligere, at da de eksporterende producenter sælger den vare, der er omfattet af tilsagnet, til multinationale virksomheder, er der stor risiko for krydskompensation med priser, hvilket betyder, at den vare, der omfattes af tilsagnet, kan sælges til den samme kunde til kunstigt lave priser uden for EF for at kompensere for minimumspriserne i EF. I den forbindelse bør det bemærkes, at størstedelen af virksomhedernes eksportsalg til EF sker til forhandlere og ikke til multinationale virksomheder. Ikke desto mindre og for yderligere at begrænse den resterende risiko for krydskompensation i forbindelse med specifikke virksomheder indeholder tilbuddene særlige klausuler om krydskompensation ved salg foretaget af de pågældende virksomheder til EF-kunder med en organisation eller struktur, der rækker ud over EU. Disse klausuler begrænser i betydeligt omfang risikoen for krydskompensation.
- (12) I betragtning af ovenstående kan de eksporterende producenters tilsagn godtages.
- (13) For yderligere at gøre det muligt for Kommissionen effektivt at overvåge, om virksomhederne overholder tilsagnet, når der forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, er fritagelsen for antidumpingtolden betinget af, i) at der forelægges en tilsagnsfaktura, som mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 1193/2008, ii) at de importerede varer er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomhed til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og iii) at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, eller hvis fakturaen ikke svarer til den vare, der frembydes for toldmyndighederne, betales der antidumpingtold med den relevante sats.
- (14) For yderligere at sikre en effektiv overholdelse af tilsagnene gøres importørerne i ovennævnte rådsforordning opmærksom på, at der, hvis forordningens betingelser ikke opfyldes, eller hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnene tilbage, kan opstå toldskyld i forbindelse med de pågældende transaktioner.
- (15) Hvis tilsagnene misligholdes eller trækkes tilbage, eller hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnene tilbage, finder den antidumpingtold, der blev indført i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, automatisk anvendelse, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 9 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De tilsagn, der er afgivet af nedennævnte eksporterende producenter og af China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina, godkendes hermed.

Land	Virksomhed	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd — No 73 Daqing Road, Bengbu City 233010, Anhui Province	A874
	Fremstillet af RZBC Co., Ltd — No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province og solgt af dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd — No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province	A926
	Fremstillet af RZBC (Juxian) Co., Ltd — West Wing, Chengyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong Province og solgt af dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd — No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province	A927
	TTCA Co., Ltd — West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province	A878
	Yixing Union Biochemical Co., Ltd — Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsu Province	A879
	Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong Province	A880
	Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong Province	A882

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Kommissionens vegne
Catherine ASHTON
Medlem af Kommissionen

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

RÅDETS FÆLLES AKTION 2008/900/FUSP

af 2. december 2008

om ændring af fælles aktion 2008/107/FUSP om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Centralasien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 12. februar 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/107/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant bør ændres for at tage hensyn til dennes rolle i overvågningen af gennemførelsen af Den Europæiske Unions strategi for et nyt partnerskab med Centralasien, som Det Europæiske Råd vedtog i juni 2007 —

VEDTAGET FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 1, litra i), i fælles aktion 2008/107/FUSP affattes således:

»i) at give input til udformningen af såvel energisikkerhedsaspekter, narkotikabekæmpelsesaspekter og vandressourceforvaltningsaspekter af FUSP for så vidt angår Centralasien.«

Artikel 2

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Rådets vegne

C. LAGARDE

Formand

⁽¹⁾ EUT L 38 af 13.2.2008, s. 19.

RÅDETS AFGØRELSE 2008/901/FUSP**af 2. december 2008****om en uafhængig international undersøgelsesmission vedrørende konflikten i Georgien**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 13, stk. 3, og artikel 23, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd erklærede den 1. september 2008, at Den Europæiske Union er parat til at forpligte sig til at støtte alle bestræbelser på at opnå en fredelig og varig løsning på konflikten i Georgien og er rede til at støtte tillidsskabende foranstaltninger.
- (2) Den 15. september 2008 gav Rådet sin støtte til idéen om en uafhængig international undersøgelse af konflikten i Georgien.
- (3) Heidi TAGLIAVINI bør udnævnes til chef for undersøgelsesmissionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

*Artikel 1***Chefen for den uafhængige internationale undersøgelsesmission og mandat**

1. Heidi TAGLIAVINI udnævnes til chef for en uafhængig international undersøgelsesmission vedrørende konflikten i Georgien, i det følgende benævnt »undersøgelsesmissionen«, for perioden fra den 2. december 2008 til den 31. juli 2009.
2. Formålet med undersøgelsesmissionen er at undersøge baggrunden for og forløbet af konflikten i Georgien, herunder i forhold til folkeretten⁽¹⁾, den humanitære ret og menneskerettighederne, samt undersøge de anklager, der er fremsat i den forbindelse⁽²⁾. Undersøgelsen skal have et bredt omfang, både geografisk og tidsmæssigt, således at alle de mulige årsager til konflikten kan blive klarlagt. Resultaterne af undersøgelsen forelægges for parterne i konflikten, samt for Rådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og De Forenede Nationer (FN), i form af en rapport.
3. Chefen for undersøgelsesmissionen har ansvaret for gennemførelsen af undersøgelsesmissionen. Hun fastlægger i fuld uafhængighed undersøgelsesmissionens procedurer og arbejdsmetoder samt indholdet i den rapport, der er omhandlet i stk. 2.

*Artikel 2***Finansiering**

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med gennemførelsen af undersøgelsesmissionen er

på 1 600 000 EUR for perioden fra den 2. december 2008 til den 31. juli 2009.

2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, kan dækkes fra den 2. december 2008.
3. Udgifterne forvaltes efter de regler og procedurer, der gælder for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. De forvaltes i henhold til en kontrakt mellem chefen for undersøgelsesmissionen og Kommissionen.
4. Chefen for undersøgelsesmissionen står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

*Artikel 3***Sammensætning af undersøgelsesmissionen**

Missionschefen træffer afgørelse om sammensætningen af undersøgelsesmissionen. Undersøgelsesmissionen sammensættes af anerkendte eksperter, navnlig jurister, historikere, militærpersoner og menneskerettighedseksperter.

*Artikel 4***Evaluering**

Gennemførelsen af denne afgørelse behandles af Rådet inden den 31. juli 2009.

*Artikel 5***Ikrafttræden og udløb**

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Den udløber den 31. juli 2009.

*Artikel 6***Offentliggørelse**

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 2008.

På Rådets vegne

C. LAGARDE

Formand

⁽¹⁾ Herunder Helsingforslutakten.

⁽²⁾ Herunder påstandene om krigsforbrydelser.

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsakten i dens gældende udgave.